

Ponudba generala Velasco. Amnestija federalne armade.

GENERAL VELASCO JE SPOROČIL VILLI, DA SE HOČE UDATI S SVOJIMI ČETAMI, A POD POGOJEM, DA SE DOVOLJI POPOLNO AMNESTIJO ZA VSE FEDERALNE ČASTNIKE IN VOJAKE.

Villa odklonil ponudbo.

VENDAR PA SE GA JE IZ GLAVNEGA STANA KONSTITUCIONALISTOV POZVALO, NAJ SPREJME STAVLJENE POGOJE. — KAPITULACIJA TORREONA JE LE VPRAŠANJE PAR UR. — KONEČNI BOJI SO BILI ŽELO KRVAVI IN IZGUBE NA OBEH STRANEH VELIKE.

Juarez, Mehika, 30. marca. — General Velasco najpogostje jutri General Jose Refugio Velasco je danes zjutraj ponudil predajo mesta, vseh svojih čet in svoje lastne osebe in sicer pod pogojem, da se dovoli njegovim ljudem in njemu popolno amnestijo. General Villa pa je odgovoril svojemu nasprotniku, da se ni razmišljal o pogodbi predajo ter da bo izvajal boj do konca.

Kako hitro je dospelo to poročilo v tujakih glavni stan konstitucionalistov, se je baže naročilo generalu Villi, naj sprejme stavljenе pogoje ter prepreči s tem nadaljnjo prelivanje krvi. Glasom druge brzojavke so preostali federalni vojaki, 3000

Dejstvo pa je, da se drži federalna posadka v zadnjem obupnem in brezplodnem odporu le vsled strahu pred splošno eksekucijo. Zajemim federalcem ne preostaja ničesar drugega kot da se udajo ali se jih pa pobije do zadnjega moža.

Izube na obeh straneh so bile v zadnjih dnevih velike. V tujakih vojaških krogih cirkulira vest, da je general Velasco mrtev. Posameznosti za sedaj ni mogoče ugotoviti.

El Paso, Tex., 30. marca. — Privatno poročilo pravi, da so izgubili ustaši pred Torreonom in

GENERAL PANCHE VILLA, ZMAGOVITI USTASHKI VODJA.

po številu, dobro zavarovani v dveh vojaških barakah. Obe baraki se nahajata v neki kotlini, k kateri vodi le ozek prelaz. Te ga se pa povsem lahko brani z eno strojno puško. Federalci se lahko tam vzdržijo dolgo časa, seveda le v slučaju, da imajo dosti provijanta na razpolago. Vode je dosti in v eni baraki se nahaja tudi brezščitni brzojav, ki posreduje zvezo z zunanjim svetom.

Danes se je odposlalo v Chihuahua velike zaloge municije, kakor tudi obvez, postelj, preprog in drugega materiala, katerega se potrebuje v bolnicah.

Mexico City, Mehika, 30. marca. — Armada generala Velasco, ki šteje le še 3000 mož, se je danes borila proti zmagovitim ustašem z pogumom obupa. Barake tvorijo zadnje postojanko federalcev, odkoder sipljejo slednji krogje med svoje nasprotnike.

Gomez Palacio, Mehika, 30. marca. — General Villa je sporočil danes generalu Carranzu, da se federalna posadka ne bo mogla več dolgo časa držati. Villa pričakuje, da se bo

Samomor starega kovača. V Secaucus, N. J., se je zadušil s plinom kovač W. Reich. Življenje si je baže zato vzel, ker je bil že dolgo časa brez dela.

Na čast nemškemu poslaniku. Washington, D. C., 30. marca. Japonski poslanik je priredil na čast nemškemu poslaniku slavnosten banket.

Izvršitev smrtnih obsodb bo preložena.

Morilec igralca Rosenthala bo najbrže dovoljen nov proces. Governor se še ni odločil.

PROSJA

Governor je dobil na stotine pisem, v katerih ga prosijo, da naj zločince pomilosti.

Albany, N. Y., 30. marca. — Ceravno se governor Glynn še ni odločil, če bo ugodil prošnji zagovornikov, se lahko gotovostjo trdi, da bo izvršitev smrtnih obsodb nad štirimi morilci igralca Rosenthala preložena.

Danes je izročil klerik Power governorju tozadevno prošnjo, katero je podpisalo deset porotnikov in več advokatov. Prošnja obsega dve točki: preložitev izvršitve smrtnih obsodb ali pa popolno pomilostitev zločincev.

Odvetniki skušajo dokazati, da ni nobeden izmed obtožencev streljal na igralca, ampak da je strel oddal nekdo drugi. Pri prihodu njem Beckerjevem procesu se bo pojasnila marsikaj zadeva, ki bo mogoče v prilog obtožencem, zato bi bilo pa naravnost protipostavno, če bi jih že 13. aprila usmrtili na električnem stolu.

Governor bo najbrže postopal čisto po svoji vesti in si ne bo pustil dosti vplivati od sodnika Goffa oziroma od okrajnega pravdnika Whitmana.

Governor Glynn dobiva dana dan iz vseh krajev dežele pisma in prošnje, v kojih ga prosijo, naj ga naj zločince pomilosti. Par pisem so mu celo pisali ugledni sodniki in advokati.

Zena sme preteptati pijanega moža.

Sharon, Pa., 30. marca. — Malo simpatije je našel James Bach pred sodnikom, pred kojega je pustil pozvati svojo boljšo polovico, ki je imela nečedno navado, da ga je neusmiljeno preteptala. Zena je izjavila, da je ona gospodar v hiši ter da ima pravico kaznovati svojega moža, ako se ne obnaša dostojno ter pride pijan domov. Sodnik je odpustil žensko potem ko je plačala sodniške stroške. Bach pa bo še nadalje dobil po grbi, ako si ga bo malo preveč privoščil.

Premeteni zločinci.

Včeraj so vlomili neznanec v trgovino Woolworth na 125. cesti, New York, in odnesli \$1340.91 v gotovini. Pri delu so se posluževali rokavice, da niso na blagajni pustili nobenih prstnih odtisov.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:		K.	
5.000	1.10	100.000	26.40
10.000	2.15	140.000	28.70
15.000	3.15	180.000	30.70
20.000	4.20	160.000	32.80
25.000	5.20	170.000	34.80
30.000	6.25	180.000	35.90
35.000	7.30	190.000	36.90
40.000	8.30	200.000	38.00
45.000	9.35	250.000	51.25
50.000	10.35	300.000	61.50
55.000	11.35	350.000	71.75
60.000	12.40	400.000	82.00
65.000	13.40	450.000	92.25
70.000	14.45	500.000	102.50
75.000	15.45	600.000	123.00
80.000	16.50	700.000	143.50
85.000	17.50	800.000	164.00
90.000	18.50	900.000	184.50
100.000	20.50	1000.000	204.00
110.000	22.50	2000.000	408.00
120.000	24.50	5000.000	1018.00

Postarina je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljave razpošilja na zadnjo pošto c. k. poštne hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najprej lažje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pisnu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St. New York, N. Y. 6104 St. Clair Avenue, N. E. Cleveland, O.

Iz maščevanja.

17-letni deček je pripoznal, da je umoril učiteljico iz maščevanja. Svoj grozni čin je čisto prostodušno opisal.

Herkimer, N. Y., 30. marca. — 17-letni Jean Giannini je danes pripoznal okrajnemu pravdniku Ferrilli, da je v petek zvečer umoril blizu vasi Poland 22-letno učiteljico Lido L. Beecher.

Maščevati sem se hotel — je rekel mirno — ker me je spodbudila iz šole, in sedaj sem zadovoljen.

Oče umorjene, Rev. William A. Beecher, je obiskal danes morilca v ječi in ga vprašal, kako je zamogel njegovo hčer spraviti iz hiše.

Srečal sem jo na cesti — je odvrnil deček — in jo pozval, da naj gre z menoj na dom, češ, da jo kliče moj oče. Ko sva bila izven vasi, mi je rekla, da ne greva prav. Ker ni hotela iti dalje, sem stopil za njo in jo udaril s ključcem za vijake parkrat po glavi. Ona je zavpila, nakar sem jo pa še parkrat sunil z nožem. Nato sem zavlekel truplo v gnojno ječo domov in se vlegel k počitku.

Državni pravdnik ga je vprašal, če je mogel zaspati. — Seveda — se je glasil odgovor — saj sem se vendar maščeval.

Proti večeru se je sestal oče umorjene z morilčevim očetom.

Podala sta si roke, nakar je rekel prvi: — Iz srea vas pomilujem.

Stari Giannini mu je odvrnil: — Vrnite mi, da bi bil rajše na vašem mestu kot pa na svojem.

Umor v kleti.

Policija je aretirala hišnika. Kravavi madeži na obleki Slevinov oče je bogat brivec.

Včeraj so aretirali hišnika Antona Fuchsa, ki je obdolžen, da je umoril Arthura Slevina, katerega so našli v kleti salona Costello & Boles, šte. 637, 6. Ave., New York. Poslali so ga v Tombs, ne da bi mu dovolili položiti varščino. Ko je prišel včeraj zjutraj na delo, ga je stražnik aretiral, ker je bil malo prej zapazil neki detektiv na njegovi obleki krvave madeže.

Peljali so ga v klet, kjer je izpovedal sledeče: — V nedeljo sem prišel ob šestih zjutraj v klet in videl Slevina ležečega na tleh. Pustil sem ga, ker sem mislil, da spi. Šele okoli enajste ure sem stopil k njemu in opazil, da ima zdrobljeno glavo.

Slevinovo življenje je bilo jako žalostno. Kot sin bogatega brivca iz Bostona je absolutno vseučilišče, potem se je pa začel vedno bolj udajati v pijančijo. Denar je polagoma zapravil in ker mu oče ni hotel poslati drugega, je jel zahajati v različne zganjarne, in je bil voljan cel dan delati za kosček kruha in za borno prenočišče v kleti. Koliko je Fuchs v zvezi z umorom, bo pokazala preiskava.

30.000 delavcev počiva.

Petrograd, Rusija, 30. marca. Danes je prenehalo z delom 30 tisoč delavcev, med njimi 15.000, ki so zaposleni v Putilovovih napravah. Pojavila se je namreč med njimi neka zagonetna bolezen. Največ ljudi je obbolelo v gumijevih in tobačnih tovarnah.

Dr. Le Fevre umrl.

Dr. Egbert Le Fevre, predsednik Association of American Medical College in dekan newyorške univerze je umrl danes po tridnevni bolezni. Star je bil 53 let in si je pridobil neveljnih zaslug na zdravniškem polju.

Stavka premogarjev.

V istočnem delu države Ohio bo odložilo danes zvečer 10.000 premogarjev delo.

Wheeling, W. Va., 30. marca. — Danes zvečer so izjavili uradniki United Mine Workers, da bo še danes odložilo delo vseh 10.000 unijskih premogarjev, zaposlenih v premogovem distriktu istočnega Ohio, v okrajih Belmont in Jefferson. Pogodba glede plačilne lestvice ugasne namreč 1. aprila ter so ostala vsa pogajanja brezuspešna. Nadalje se glasi, da bodo prišli s simpatično stavko tudi neorganizirani premogarji v Tunhanelle distriktu v Virginiji. V premogovem distriktu zapadne Virginije pa bo ostalo vse mirno. Vse tovarne v Wheeling distriktu so se dobro založile s premogom vsprico preteče stavke v distriktih mehkega premoga.

Columbus, O., 30. marca. — V skoro vsakem rovu v Ohio se bo jutri ustavilo obratovanje in vsled tega bo za nedoločen čas 35.000 premogarjev brez dela.

Našel soprogo po 35 letih.

Mož, o katerem se je domnevalo, da je mrtev, je prepotoval celi svet, da najde svojo ženo.

Postaren mož s sivimi lasmi je prišel včeraj zjutraj pred vrata nekega stanovanja v hiši št. 87 južni 4. cesti v Brooklynu, N. Y., ter je zahteval, da se ga spusti notri. Prikazala se je stara žena, ki ter vprašala stareca, kaj da želi. Sprva je bilo videti, da sta obema zastale besede. "Mary, Mary", je končno vskliknil on, "ali ne poznaš več svojega moža? Iskal sem te po celim svetu ter te končno našel!"

Ženica je bila sprva vsa osupla, a le za trenutek. Nato je padla z glasnim krikom krog vratu moža, v katerem je spoznala svojega soproga.

Pred 35 leti je živel Alfred Welland z ženo in detetom v Kajiri, Egiptu. Ko je izbruhnila rusko-turška vojna, je šel Welland v boj pod generalom Osman pašo. Leta 1877 je dobila Mrs. Welland poročilo, da je padel njen mož v bitki pri Plevni. Leto pozneje je prodala svojo hišo v Kajiri ter šla odtam v Avstralijo in pozneje v Združene države. Odtodaj je živel v New Yorku. Njen sin se je med tem časom poročil ter nastanil v Bostonu.

Dve leti po bitki pri Plevni je prišel Welland zopet v Kajiro. V njegovi hiši so stanovali tuji. Zvedel je, da se je izselila njegova žena v Avstralijo. Sledil ji je tja in odtam v Ameriko, kjer je zopet zaznal, da je umrla na mrzlici. Končno se je nastanil v Montrealu, Kanada, ter ustanovil tam tovarno za polnjenje.

Pred dvema leti je prišel zopet enkrat v New York ter nejasno izvedel, da njegova žena še živi. Najti je pa vendar ni mogel. Pred desetimi dnevi pa je dobil od prijateljev vest, da se jim je končno posrečilo najti ženo. Tako je prišel včeraj sem ter našel svojo soprogo po 35letni ločitvi. Ostala mu je ves čas zvesta.

Par se je napotil včeraj v Boston k sinu ter se bo končno nastanil v Montrealu.

Sublimat živega srebra.

Triletna hčerka Jacoba Wagnera v New Yorku je odprla muznico in dobila v njej nekaj tablet sublimata živega srebra. Začela jih je jesti, menec, da so slaščice. Mati je takoj poklicala zdravnika, ki je odredil, da so otroka prepeljali v bolnišnico.

Huda kazen.

V Jefferson Market policijskem sodišču je bil obsojen trgovec James Caperan na trideset dni zapora ker je nagovoril na cesti neko devetnajstletno deklico.

Nemški princ v Argentini.

Nemški princ Henrik, brat nemškega cesarja, se nahaja v glavnem mestu Argentine.

Buenos Aires, Argentina, 30. marca. — Pruski princ Henrik, ki je dospel včeraj semkaj s svojo soprogo na krovu parnika "Kap Trafalgar" Hamburg - Amerika parobrodne družbe, je prebil današnji dan s tem, da si je ogledal različne znamenitosti argentinskega glavnega mesta. Spremljal ga je župan mesta Buenos Aires. Popoldne je obiskal princ Henrik v spremstvu nemškega poslanika poslujočega predsednika argentinske republike, dr. de la Plata. Ta obisk je pozneje vrnil predsednik na krovu parnika "Kap Trafalgar". Poslujočega predsednika je spremljal argentinski minister za zunanje zadeve. Princ Henrik ne stanuje v mestu, temveč je ostal na krovu parnika.

Danes zvečer je priredil predsednik de la Plata na čast nemškemu princu banket. Na posebno željo princea ni bilo pri banketu pozdravnih govorov.

Potovanje princea Henrika se vrši baže iz zdravstvenih razlogov ter hoče princ obenem spoznati napredek republik v Južni Ameriki. V resnici ima pa potovanje drug namen. Paralizirani se hoče upliv potovanja bivšega predsednika Združenih držav, Theodorja Roosevelta, in sicer v interesu nemške trgovine.

Stavka angleških premogarjev.

London, Anglija, 30. marca. — Danes je zastavkalo v Yorkshire 35.000 premogarjev: v četrtek am bo sledilo nadaljnjih 135.000 delavcev. Ker bi se z generalno stavko zelo poslabšal sedanji kritični položaj na Angleškem, so gotovi krogi že naprosili vlado, da naj posreduje. Delavci zahtevajo višje plače.

Poplave ob gorenjem Hudsonu.

Glens Falls, N. Y., 30. marca. — Močni nalivi današnjega dne so povzročili, da je narasla voda v Hudsonu skoro do skrajne točke. Ako bo še naprej deževalo, se bo staljal sneg v Adirondaacks distriktu, vsled česar bi nastala lahko velika povodenj.

Japonska ministrska kriza.

Tokio, Japonska, 30. marca. — Knez Iyasato, predsednik gospod. se zbornice, je odklonil današnjo ponudbo, da sestavi novi kabinet dasiravno ga je bil naprosil Mikado ter je ministrska kriza sedaj nerešena.

Amundsen.

Kristijanija, Norveško, 30. marca. Kapitan Roald Amundsen, najditelj južnega tečaja s ne bo podal na severni tečaj. Z pot je bil že čisto pripravljen, ke mu pa norveška vlada ni hotel dati \$200.000, je opustil svoj načrt.

Asquith - vojni minister. Generala French in Ewart.

Kot poslanec je resigniral. — 13. aprila se bodo vršile nove volitve. — Navdušene ovacije za Asquitha. — V parlament se bo šele tedaj vrnil, ko bode izvoljen.

London, Anglija, 30. marca. — Težko krizo na Angleškem je z enim mahom končal ministrski predsednik Asquith s tem, da je začasno prevzel službo vojnega ministra. Pristajali vlade so ta njegov korak z navdušenjem pozdravili. Unionistom je zadan hud udarec, ker so se hoteli polastiti nadvlade v parlamentu.

S tem preračunanim trikom je presenetil še celo vlado samo. Ko se je poslanska zbornica sestala, je vsakdo vedel, da bo vojni minister Seely šel, ker ni sedel pri ministrski mizi, ampak v zadnji klopi, kjer so poslanci.

Med poslanci je zavladala velika napetost, ko je vstal ministrski predsednik in izjavil, da je vzel demisijsko vojno ministra na znanje, in dovolil generaloma Frenchu in Ewartu prost izstop iz armade. V svojem govoru je obžaloval, da bo izgubila armada dva tako spretna vojaka in izrazil upanje, da bosta lahko na drug način koristila domovini.

Nadalje je rekel, da je odložil svoj mandat kot poslanec z namenom, da prevzame začasno vojno ministrstvo. Parlament bo zapustil in se ne bo vrnil prej, dokler ne bode zopet izvoljen.

Pristajali vladne stranke so po teh njegovih besedah vzporedili take ovacije, kakršnih mogoče še ne pominj angleški parlament. Ko se je nekoliko pomirilo, je vstal polkovnik Seely in rekel, da je bil prisiljen odstopiti, ker je povzročil nesporazum v armadi.

13. aprila se bodo vršile v East Five nadomestne volitve, pri kojih bo gotovo izvoljen zopet Asquith.

Blazni Japonec ustrelil zdravnika.

Sam je prišlo poročilo, da je neki blazni Japonec v Hoikoi, Koreja, ustrelil znamenitega zdravnika dr. Edgara de Mott Strykera iz Brooklyna. Podrobnosti o umoru še niso znane. Dr. Stryker se je mudil v Hoikoiu 5 dni in je v tem času zdravil že kakih 70.000 bolnikov. Njegovo ruplo prepeljejo skoraj gotovo v New York.

Požrli so ga morski volkovi.

Havana, Cuba, 30. marca. — Poročilo iz Isabella de Sauga pravi, da so morski volkovi pod mornarja Lunenburga s parnika "Broney Cap." Padel je bil mostiča v morje ter je postalitev požrešnih živali predno so mogli spustiti v morje rešilni oln.

Oproščena plesalka.

Policijsko sodišče v New Yorku je oprostilo triindvajsetletno plesalko, Jessie Bovine, ki je bila obdolžena poskušenega samonora.

Cena vožnja za krasni in brz parnik (Avstro-American progo)

Kaiser Franz Josef I.

odpluje v sredo dne 15. aprila vožnja do Trsta same 13 dni.

do Trsta ali Reke - - \$29.00
Cena vožnih listkov: do Ljubljane - - \$30.18
do Zagreba - - \$30.08

Za posebne kabine (odderek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta odderek posebno vabilnam priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
"Canada" \$3.00
"pol leta" 1.50
"leto za mesto New York" 4.00
"pol leta za mesto New York" 2.00
"Evropa za celo leto" 4.50
"pol leta" 2.25
"četrtletje" 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemši nedeljo in praznike.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.

Denar naj se blagovito pošilja po —
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejane
bivališče naznanijo, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

Revolta.

Predvečerajšnjem se je poročalo,
da je Pennsylvania Railroad na
iztočnih svojih črtah znižala šte-
vilo svojih uslužbencev za 25,000
ter da se bo istotako opustilo ve-
liko število uslužbencev na zapad-
nih progah. Razvnetega je isto-
časno pri 40,000 uslužbenceh od-
redila skrajšanje delavnega časa
s primernim zmanjšanjem plače.
Nadalje namerava ista železnica
opustiti na philadelphijski progi
deset vlakov, na newyorški štiri
ter na drugih nadalje vlake, v
splošnem 51 vlakov. Uvedla bo
torej varčevalni sistem v velikem
obsegu. To je največje zmanjša-
nje obratovanja te železnice od
leta 1907, od časa panike.

Danes pa se je izvedelo, da na-
merava New York Central želez-
nica opustiti 12,000 uslužbencev
in vzhledu teh dveh velikih želez-
nic bo sledila cela vrsta manjših
podjetij.

Tu imamo brezdomno opravi-
lo z dogovorjenim načrtom, z "za-
roto", potem ko se hoče izsiliti
že večkrat zahtevano zvišanje pri-
stojbin v tovrstnem in potniškem
prometu ne le iz skupnega nasto-
pa, temveč tudi iz grozljivega to-
na, katerega se poslužujejo časo-
pisi, ki so v službi železniških in-
teresov. Eden izmed teh listov pi-
še: "Sedaj ko je prišel dan obra-
čuna, bo marsikateri kratko-
vidni politik sprevidel, da je se-
del na lim."

V nekem drugem listu se glasi
poročljivo: "Železniški uslužbe-
nce, ki je brez dela, ima sedaj ča-
sa za premišlevalje, ki je najbrž
razpoložen, da premišluje, zakaj
je bil odpuščen iz službe."

Neki progresivni list pa ju-
bira: "Ako morajo železnice od-
puščati svoje ljudi; ako ne more-
jo tvornice prodati svojih produk-
tov; ako mora počivati stavbi-
ska obrt; ako se povsod zmanj-
šuje število delavcev ter pada
vsled tega kupna moč — potem
mora biti nekaj napačnega, če-
mur je treba odpraviti."

Videti je, da znajo železniški
magnati varovati svoje interese.
In svoje zahteve bodo tudi do-
segli. Vpisanje pa je, ako so že-
leznice v resnici v taki stiski, da
morajo poseči po teh sredstvih.
Da in ne! Zanikati je treba vpra-
šanje, ako se upošteva finančijel-
na neizpolnjenost. Ta v resnici ne
obstaja. Vse železnice, ki se niso
spustile v finančijelne spekulaci-
je kot New Haven ali San Fran-
cisco železnica, imajo še danes ve-
like prebitke. Pristiti pa mora-
mo vprašanju, ako vzamemo v
počev drugo stran zadeve. Pre-
bitki ne zadostajo več, da bi za-
dovoljili poplavljenju akcijonarjev.
V tem tiči jedro cele situacije. Vse
železnice so odvisne od kapitala
akcijonarjev, torej od dobre volje
slednjih. Močna prodaja akcij,
kojih vrednost se je zmanjšala, bi
popolnoma uničila njih vrednost
in dotična železniška družba bi
propadla, ker bi ne mogla dobiti
potrebnega kapitala. Ta težavni

položaj sili zvezno vlado, da ali
privoli v povišanje pristojbin ali
pa — podpravi železnice.

Vse kaže, da za podpravljenje
se ni prišel čas v Združenih drža-
vah. A prišel bo in to še celo kma-
lu. Ako se dovoli zvišanje pri-
stojbin, se bo s tem le zavleklo
celo stvar. Razmere bodo kmalu
zopet take kot so sedaj.

Dopisi.

La Salle, Ill. — Bilo je prve dni
meseca marca t. l., ko je bil pri-
ložen v Glasu Naroda dopis, v
katerem je poročal dopisnik, da
Slovenski Dom dobro napreduje,
da se vršijo seje vsako drugo ne-
deljo v mesecu ter da bo vsak
član, ki se seje ne udeležil, kazno-
van po društvenih pravilih. To
poročilo je povzročilo precej ne-
volje med delničarji družbe Slo-
venski Dom. Vse jih je bilo mne-
nja, da je dopisnik nalašč napač-
no poročal, da bi s tem oviral na-
predek družbe, kateri je v naj-
lepšem tiru. Družba Slovenski
Dom ima svoje seje vsako četrto
nedeljo v mesecu v Mat. Kompo-
vi dvorani. Kazni pri S. D. ne po-
znamo in jo sploh ne potrebuje-
mo, najmanj pa še glede obisko-
vanja sej, ker ni seje v naši na-
selbini, katera bi prekašala (po
udeležbi članov) Slov. Dom. To
je najboljši dokaz, da je zama-
nje za S. D. med tukajšnjimi Slo-
venici veliko. Prepričan sem, da
dopisnik ni namenoma napačno
poročal, marveč je imel najbrž v
mislih tukajšnje društvo "Edi-
nost", katero zboruje vsako dru-
go nedeljo v mesecu. Toliko v po-
jasnilo delničarjem S. D. in vsem
napredka želečim Slovincem v
La Salle, da se ne bo g. dopisnika
kritiziralo, če se mu je nehote vr-
nila mala pomota. Gotovo je imel
najlepši namen pomagati dobri
stvari. Omeniti naj še, da je za-
manje za Slovenski Dom med
tukajšnjimi Slovinci veliko. Ka-
ko pa tudi ne? Že ime samo na se-
bi znači nekaj imenitnega. Če pa
človek še pomisli, v kakšne blage
namene se bo Dom gradil in da
bo to nekaj, česar lasalske Slo-
vence že več let zelo pogrešajo,
odpade vsak dvom in novi delni-
čar je tukaj. "Jaz kupim dve del-
nici", tako se izražajo, "eno ta-
ko plačam, ker so poceni, samo
deset dolarjev ena; v desetih me-
secih bom pa že še za drugo zno-
sil skupaj." Delnice bodo z vsa-
kim dnem več vredne. Vsa tukaj-
šnja slovenska društva so že segla
po delnicah, razen dveh, ki so ba-
je še na bolj šibki finančni po-
dlagi; kot se čuje, ne bo dolgo, ko
bosta v naših vrstah. Se celo zu-
nanji rojaki se zanimajo za stvar.
Pred kratkim nas je obiskal obče-
znani rojak g. Fran Stonič iz Chi-
caga, kateri je podaril za Sloven-
ski Dom krasno žensko uro. Hvala
mu! Ura se bo dala na "Con-
test", za kojega je med neznim
spolom že veliko zanimanje. Čisti
dobiček je namenjen Slov. Domu.
Torej Slovinci in Slovence v La
Salle in okolici, ne zamudite te
lepe prilike, sežite po delnicah,
da bodo čimprej razprodane. Če
storimo vsi svojo dolžnost, bo Sl.
Dom že prihodnjo spomlad in je
zgrajen, temveč tudi plačan. S
ponosom bomo lahko rekli: "To
je naše delo — delo zavednih Slo-
vencev, katero bo nam v časten
spomin, slovenski naselbini v La
Salle pa v ponos." Držimo se pre-
govora: "Kamen do kam na pa-
lača", in upamo nam je zagoto-
vjen! — Za Slovenski Dom J. V.,
delničar.

Browder, Ky. — Tukaj sta dva
premogorova, v kojima se dela
od 2 do 3 dni v tednu. Sem ne
svetujem nikomur hoditi, ker po-
teče z mesečnim marcem pogodba
med družbami in delavci. — Pred
kratkom se je oglašila gospa
Štoklja pri rojaku Vičiču in mu
pustila kar dva otroka. Čestita-
mo! — Nik. Glogovšek.

ZA VSEBINO OGLASOV NI
ODGOVORNO NE UPRAVNI-
ŠTVO NE UREDNIŠTVO.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American
pruge

BELVEDERE
odpluje dne 1. aprila 1914.

Vožnja stane iz New Yorka do:
Trsta in Reke \$25.00
Ljubljane \$26.18
Zagreba \$26.08

Vožnje listke je dobiti pri

Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.

Jurkica Agičeva.

— Povest —
Spisal Ksaver Šandor-Gjalski.

— (Konec.) —

EPILOG.

Konec leta 1886 je obiskala
kolera tudi Pazarinca. Žuničevi
sorodniki iz Primorja so ga bili
obiskali in dva dni pozneje je
eden njih umrl za boleznijo.
Nekoliko dni kasneje se je bila
bolezen zelo razširila. Žunič se je
odstranil iz mesta z razlogom, da
ima silnega opravila pri glav-
stvu, a vendar je prejel pisal v Za-
greb, da bi doposlali usmiljene
sestre za postrežbo bolnikov.

Tri dni kasneje so resnično do-
spele tri usmiljenke. Bile so pa
tudi potrebne. Domačinov ni bilo
ni enega, ki bi se hotel izpostavi-
ti nevarni postrežbi, a bolnikov
od dneva do dneva več. Edini
grof Hanibal Radmanovič je bil
v vsem mestu, ki je trezno pre-
udarjal položaj. Njega je bilo vi-
deti povsod; k vsakemu bolniku
je prihajal prvi, da mu nudi svo-
jo pomoč in izpolni zadnjo dolž-
nost ljubavi proti svojemur bliž-
njemu. Bolezen se je razširila ta-
ko grozno, da ni izbirala svojih
žrtev le v slojih siromaštva in he-
de, ampak je posegla tudi v
boljše kroge. Prvi, ki je obolel, je
bil Naljšekovič, takoj za njim u-
čiteljica Lisička in trgovec Levi.
Radmanovič je pomagal pri sle-
hernem. Pri Lisički se je moral
ustaviti ena usmiljenka. Vso noč
se je bolnica zvižala v groznih
kričih, a blede, mlada sestra-usmi-
ljenka se je trudila na vse načine,
da jej ublaži bolečine. Radmano-
vič je dospel upravljal ob času, ko je
usmiljenka z vsem naporom svojih
telesnih moči trla bolnico. Di-
vil se je požitrovostnosti in trudu,
s katerim se je izkazovala služab-
nica božja; — a tedaj jej je peča
nekoliko zdrnila z glave; — pri-
vzdignila se je, da si jo popravi
in v tem hipu se je nje pogled
srečal z njegovim. Mraz je spre-
letel obadva. Usmiljenka je bila
— Jurkica Agičeva. A le hipno
je trajalo to, ker zvižanje in bo-
lestni klici bolnice so takoj pri-
pravili oba k zavesti in usmiljen-
ka je nadaljevala s trenjem bol-
nice.

Edini Bog je mogel docela po-
mesti občutke, ki so ob tem sreča-
nju pretresli njegovo in njeno srce.
Opisati ne bi zamogel teh ču-
stev ne eden smrtnik.

Hvala neumorni skrbi in po-
strežbi usmiljenk, kakor tudi
energični pažnji Hanibalovi, je
bolezen naposled prenehala. Li-
sička, Naljšekovič, Levi so hodili
zopet zdravi po mestu in so po
svoji stari navadi širili novosti.
Največ so pripovedovali, da ena
izmed usmiljenk je — bivša uč-
teljica Agičeva: — "znate, ona
ki se je zavoljo svojega pustolov-
nega življenja morala odnehati slu-
žbi." Vendar pa niso smeli pred
vsakomur govoriti tako, ker ve-
čina ljudstva se je v hvalčestnost
spominjala one male, slabotne
usmiljenke, ki je pa kakor velikan
vršila svojo službo in s tem rešila
življenje mnogim.

Nekaj dni zatem se ni pojavil
nijeden nadaljni slučaj bolezni in
vsled tega so se usmiljenke od-
pravljale. Ko je pa imela dospeti
kočija, da jih odpelje, prijavil se
je sluga iz grada z vestjo, da je
Hanibal obolel...

Bilo je že po polnoč, ko so
bili na gradu še zaposleni okoli
bolnika. A vse je bilo zastoj —
izdihnil je. "O Bog, tolikim si
prižanesel — a ravno njega si po-
kliznil!" se je izvila mladi usmi-
ljenki nespodobna misel. Zajčala
je in pokleknila ob robu postelje,
na kateri je ležal mladi. Pozabila
je bila na vse. Kakor nikoli še s
tako silo se jej je pojavila grenka
bol radi lastne usode in njene za-
lostne ljubavi, v oči njemu, ki ga
ni več. Njena tovariška je med-
tem že klečala in glasno mo-
lila za mir in pokoj duši umrlega.
Jurkica se je nekoliko vzdramila
iz svoje boli, — tudi ona je pri-
vzdignila svoje oči k razpeli. Ali
v tem pogledu ni bilo ne redov-
niške pokorščine, ne krščanskega
zatejevanja. Bilo je trenutkov, ko
je obšla dušo mlade redovnice sil-
na bol, ker je odklonila življenju
ponujeno srečo; s prepričanjem
je sodila, da je ta pričujoča groz-
na izguba kazen za njen beg od
življenja. Dozdevalo se jej je, da
gleda nekaj groznega, nekaj po-
vsem drugega, nego jej je razki-
vala sveta vera, — s strahom je
videla, da so to slepi služajci us-
de, ki brez nikake pravice, ne
razloga, sipljejo brez mere in so-

čutja dobro ali zlo, a ne pazijo
pri tem, kedar in komu pada v
krilo sedaj dobro, sedaj zlo, —
skrbje le za to, da se vse giblje in
premiče v zagotovljenih jim sne-
reh. A ta grozna pošast s svojim
slepim, otrpnjenim obrazom je
nosila na čelu znak, ki si ga je
Jurkica raztolmačila z besedo:
"Usoda!" — Prosi za nas! — za-
čela je glasno moliti njena tova-
rišica.

Jurkica se je zganila in se spu-
stila še nižje na kolena, ponovila
tovarišičino molitev ter z gore-
čim, pobožnim pogledom vprla
svoje oči na razpelo, a toliko sre-
kovej molitev njena sta bila
združena v eni sami želji: da bi
tudi ona skoraj — skoraj sledila
Hanibalu.

Vojna ali mir?

Budimpeštanski "Az Est" pri-
občuje intervju svojega poročal-
valca z ruskim znanjnim mini-
strom Sazonovom glede splošne
sedanje situacije. Znanjini mini-
ster je baje izjavil: Razmerje
med Avstrijo in Rusijo nikakor
ni napeto, nasprotno prav dobro.
Na obeh straneh vlada absolut-
ni koristnost. Zato tudi ni kri-
va Rusija, če je opaziti v avstrijs-
kem in nemškem časopisu nekaj
razburjenja. Dobro vem, da so
smatrali, ko je prišla v javnost
vest, da bom jaz odstopil, sploš-
no da je podlegla mirovna poli-
tika in da bo pršla sedaj do ve-
ljave bojaželjnosti. Tudi to ni re-
šeno. Lani so bili pač kritični
trenutki, ko je vladala napetost.
To pa je sedaj izginilo.

Glede Balkana je absolutno ne-
mogoče, da bi prišlo med Avstrijo
in Rusijo do vojne, ker nobena
izmed obeh držav ne misli tam
razširiti svojega ozemlja. Mislim,
da ni nobenega mnenja, da se de-
la v XX. stoletju politika veli-
kih držav na podlagi čustev. Za
tako politiko so merodajni edino
interesi. Interesi sveta pa zahtev-
ajo odločno mirovno politiko.
— Glede razmerja napram Nem-
čiji zaradi Male Azije, Carigrada
in trgovinskih pogodb je izjavil,
da ni vzroka za kakšno komplika-
cijo. Tudi je Nemčija popolnoma
zadovoljna s trgovinskimi pogod-
bami. Pa če bi obstajala tudi ne-
zadovoljnost, se da na popolno
na mirno odpraviti. Rusija je
agrarna država, Nemčija njen
največji trg.

Kar se tiče oboroževanja je iz-
javil Sazonov: Nemčija je začela
z oboroževanjem, potem sta pri-
šli Francoska in Avstro-Ogrska.
Naravno je, da hodo po isti
poti. Ob enem hočemo izpopolni-
ti svoje železniško omrežje. Pri-
nas železnice se pričnanjkuje. Tu-
di je vaša armada primeroma
močnejša, zato je naravno, če
zvišamo svojo vojsko. Ne pozabi-
te, da se rodi pri nas na leto pol-
tretji milijon otrok. Zato si lah-
ko dovolimo luksuz, da zvišamo
prezračeno stanje. To pa ni noben
povod za vznemirjenje. Ne mara-
mo vojne, če pa zvišujemo število
vojakov, delamo to, da izsilimo
gotov mir. Živeti hočemo z
Avstro-Ogrsko in Nemčijo v mi-
ru in jaz ne morem verjeti, da bi
nam bile te države sovražne.

Pariski "Temps" zopet prinša-
ša intervju z vojnim ministrom
Suhomlinovom, ki je izjavil, da
bo zvišala Rusija efektivno moč
svoje vojske za eno tretjino. Rus-
ka vojska je sedaj popolnoma
pripravljena, ne samo za defen-
zvo, marveč tudi za ofenzivo. Do
sedaj se je ruski vojni načrt opir-
jal na trdnjave. Sedaj se je Ru-
sija odrekla temu načrtu in spre-
jela princip ofenzivne vojne. Za
več, kakor 1000 vrst bolj proti
zapadu je sedaj naš načrt pre-
maknjen. Naša vojska je popol-
noma pripravljena, naša konjeni-
ca je najmočnejša na svetu, naša
artilerija ima topove, ki pre-
kašajo francoske in nemške. Ru-
ski vojski krogi ne pripisujejo
zrakoplovom preveč važnosti, pač
pa polagajo zelo veliko važnost
na letala. Naša vojska je priprav-
ljena na vojno. Želi pa, da se o-
hrani mir. Za države z agresiv-
nimi nameni so morda naše pri-
prave neprijetne, ker so ovira za
njih poželjenje. V tem smislu je
razumeti nezadovoljnost nemške-
ga in avstrijskega časopisa.

Pred sodnijo.

Sodnik: Zakaj ste ukradli pet
parov hlač?
Obtožene: Gospod, pogledajte
moje hlače — same cunjje.
Sodnik: A zakaj ste potem u-
kradli pet parov hlač?

Obtožene: Kaj mislite, da sem
utegnil izbrati in poskušati, ka-
tere hlače mi pristojajo?

Razne zanimivosti.

Salvarsan bo prepovedan?

Iz Berolina poročajo: Nemški
državni zdravstveni urad se bavi
z vprašanjem škodljivih učinkov
salvarsana — Ehrlichovega sred-
stva proti sifilisu, ki je bilo začet-
kom znano kot "606" —, ker je
povzročilo, da je mnogo bolnikov
umrlo, 275 osleplelo in se jih mno-
go zastrupilo. Predsednik zdrav-
stvenega sveta je razpravljal z
berolinskim policijskim zdravni-
kom dr. Dreuvom, ki je že mese-
ca decembra 1910 obdolžil Ehrli-
cha na seji berolinske dermatolo-
ške družbe, da je dal svoje ar-
zenikovo zdravilo v po petme-
sečni izkušnji na komaj kakšnih
100 bolnikov na trg in pripisoval
salvarsanu lastnosti, katerih ni-
ma. Dr. Dreuv je na podlagi po-
svetovanja s predsednikom zdrav-
stvenega urada izdelal spomenico,
ki zahteva na podlagi po salvar-
sanu povzročenih smrtnih slučajev,
oslepljenj in drugih škodljivi-
h učinkov prepoved Ehrlichove-
ga preparata.

Obsojena vohuna.

Nadporočnik Čedomil Jandrič,
ki je vohunil za Rusijo, je bil ob-
sojen pri dunajskem vojaškem
sodišču na 19 in polletno ječo.
Njegov brat Aleksander Jandrič,
ki je bil prej tudi avstrijski po-
ročnik, je bil pa obsojen na 4 leta
ječe. Oba brata so bili aretirani
7. aprila 1913. Posredovalec med
vohunoma za Rusijo je bil ruski
vojaški ataše polkovnik Zanke-
vič, ki je bil dodeljen ruskemu
poslaništvu na Dunaj. Rusija je
plačala vohunstvo silno dobro,
kakor sta bila izpovedala oba
Jandriča.

Vohun Bartmann, ki je bil že
večkrat obsojen zaradi špijanže,
je sedaj zopet svoboden. Sedaj je
predsed tritipolletno kazen v
kaznišnici Stein na Nižje Avstrijs-
kem, ker je vohunil na južni me-
ji Avstrije.

Zlat zaklad na reveževem vrtu.

Iz Petrograda na Ruskem po-
ročajo sledečo zanimivo vest. Nek-
ubog delavec, ki je živel v veliki
evščini, po imenu Timofijev, je
kopal v svojem vrtu ter nenkrat
zagledal v svitu solncea nekaj be-
sketati v zemlji. Kopal je in ko-
pal dalje ter izkopal na dan plast
zlata. Strokovnjaki so takoj kon-
statirali, da je delavec izsledil ži-
lo zlata, katere vrednost je za en-
krat neopredeljena. Timofijeva
družina in njeni ubogi sosede se
nahajajo sedaj v veliki ekstazi
kakaj čez noč so postali bogati
ljudje.

Predor skozi Kavkaz.

Ruska vlada je nedavno skli-
kala komisijo železniških strokov-
njakov, inženirjev in generalov
da podajo svoje mnenje o načrtu
za gradbo strateškega predora
skozi kavkaško gorovje v dol-
žini 24,5 km. Ta predor potrebu-
je Rusija z ozirom na svoje go-
podstvo v severni Perziji. Po-
tem predoru bi se dosedanja želez-
niška zveza med Vladikavkazom
in Tiflisom, ki je dolga 1500
km, skrajšala za približno sedem
osmink, prevoz in koncentriranje
bi bila torej neprimerno olaj-
šana in pospešena. Ruska vlada
je zato sklenila z gradbo tunela
prijeti obremen z deli za spopol-
nitev železniškega omrežja vlad-
kavkavske železnice. Omenjena ko-
misija je pod predsedstvom gene-
rala Petrova podala naslednje
mnenje: Geografska kakovost go-
rova ne povzroča nobenih resnih
pomočkov in ne stavi nobenih
nepremagljivih ovir za gradbo
predora, ki bi moral biti dolg 23
vrst ali 24,5 km. Oteževalnih ovir,
kako so se pokazale v Sveci
ob gradbi simplonskega predora,
ta ni pričakovati in tudi niso
mogoče. Notranja temperatura v
predoru se s pomočjo novodob-
nih tehničnih sredstev lahko zni-
ža na 25 stopinj. Dotoki in večji
navali vode ter poplave so v vi-
šini 1300 do 1400 metrov nad mor-
sko gladino, kakor je napravljen
načrt, nemogoči. Z geografskega
stališča ni nobenega razloga za
to, da bi se dno predora postavi-
lo višje ali nižje, nego določa na-
črt, ker je ravno položaj, kakor
je postavljen v načrtu, najugod-
nejši. Vsako znižanje ali zvišanje
bi imelo lahko neugodne posledice
pri obratu. Predor bi se mo-
gel izvirati najkasneje v desetih
ali po mnenju nekaterih v sedmih
letih. O tem, na katerem mestu
naj bi se predor začel kopati, se
komisija ni mogla zediniti.

Za vsebino oglasov ni odgovor-

no ne uredništvo ne upravnštvo.

"GLAS NARODA" JE EDINI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDM
ORŽ. NAROČITE SE NANJ.

NAZNANILO.

Rojakom Slovincem in Hrva-
tom v South Chicago, Ill., nazna-
njam, da sem kupil SALOON v
South Chicago, Ill., od rojaka Joe
Anzek na 8909 Greenbay Avenue.
Zato obljubim vsem, da bodo ravo-
no tako postreženi, kakor so bili
pri predniku.

Priporočam se za obilen obisk.
Jakob, Janc & Jereb,
8909 Greenbay Avenue,
South Chicago, Ill.

LEPA PRILIKA.

Podpisani prodam zavoljo selit-
ve svoje POSEST, znano pod do-
mačim imenom "Petrina" v Val-
tavi pri Straži na Dolenjskem.
Posestvo obstoji iz prostorne no-
vo zidane hiše št. 4 z velikim in
lepim sadnim vrtom, najboljših
njiv in gozda. Hiša stoji nasproti
novemu mostu čez Krko tik de-
želne ceste, ki pelje na vse kraje,
čez Novo mesto, kakor tudi To-
plince, Žuženberk itd. Hiša je pri-
pravna za vsako obd ali trgovino.
Res lepa prilika, ki je drugače le-
malokdaj na prodaj dobiti. Kdor
si želi ustanoviti krassen in za vse
pripraven dom, naj se obrne za
nadaljna pojasnila na podpisna-
nega.

Ivan Dular, posestnik
v Dvorn, Dolenjsko.
(31-3 6x 2x v t) Austria.

ŽENITNA PONUDBA.

Fant, star 30 let, se želi sezna-
niti s Slovenko v starosti od 20
do 25 let. Samo one, ki imajo re-
sno voljo, naj pišejo na naslov:
Anton Potočnik,
120—124 Chestnut St.,
Johnstown, Pa.

ZAHVALA.

Podpisana se najsrčneje za-
hvaljujem rojakom v Pullman,
Ill., ker so nabrali zame svoto
\$12.15 in nabiralec Janezu Muby-
ju, ki mi je denar poslal. Ker sem
še vedno v velikih stiskah — brez
može in z devetimi nedoraslimi
otroci — se obračam do sre usmi-
ljenih rojakov in jih prosim za
nadaljno pomoč. Darovali so: po
\$1: Janez Muby in Ivan Zverov-
ni; po 50c: Alojzij Burgar, Ja-
kob Puc, Karol Zgone, Peter Er-
kan in Ivan Gross; 35c Ivan Flor-
jančič; po 25c: Ivan Brolih, Jo-
žef Zadajkar, Ivan Kopac, Fran
Klun, Fran Andolsek, Fran Re-
tnar, Ivan Brodnik, Alojzij Skre-
bec, Anton Ale, Ivanka Jane, An-
ton Weiss, Ivan Jelenc, Alojzij
Bokal, Ludovik Novak, Mihal
Verbič, Fran Dolinar, Fran Mubi,
Alojzij Hodeček, Ožbald Gross,
Ivan Tome, Marija Brodnik, Mar-
ko Malovrh, Jurij Ale, Karol
Jackson, Ivan Levstik, Josip Pe-
gar, Fran Wenk in Marija Dre-
sar; Fran Reven 20c; Ivan Jusie
10c. Najsrčnejša hvala!
Annie Pantoni, % Mrs. Rehar,
R. F. D. 1, Euclid, Ohio.

NAZNANILO.

Tem potom opozarjam vse čla-
ne J. S. K. J., ki so v bližini me-
sta Walsenburg, Colo., da pristo-
pijo k našemu društvu, kot to do-
ločajo nova pravila. Nekateri so
že skoraj tri leta v tukajšnji bli-
žini, pa še sedaj pošiljajo meseč-
ne prispevke celo v Pennsylvania.
Po novih pravilih mora imeti
vsak član, ki je odpotoval od dru-
štva, potni list, če se pa nahaja
blizu kraja, kjer je kako društvo
te Jednote, mora pristopiti k nje-
mu, da ga zamore društvo nad-
zorovati v slučaju bolezni ali ne-
sreče.

Obenem naznanjam, da se vrši
prihodnja seja dne 19. aprila ob
2. uri popoldan pri sobratu Mike
Kapušinu na 7. cesti v Walsen-
burgu. Člani, katerih se tiče prvi
del tega naznanila, naj prinesse
seboj prestopne liste, oziroma naj
se do tega dne oglašje. V slučaju,
da bi se kedo branil, sem ga pri-
moram naznaniti na glavni odbor,
ki bo postopal z njim po pravilih.
Poz

V rodno stran.

S. Gusev-Orenburgskij. — Iz ruskega prevedel F. R. Drašler.

I.

Burja je tulila in divjala v noči.

Kakor divja zver, ki se je iztrgala iz tesne kletke, se je podila rjoveč po pusti poljani, divjala snežene vrtnice, besnela po temnem gozdu, s hrusem in treskom lomila vejčve in izdihovala tisočero vzdihov nad gluhimi kočami samotnega selišča. Vse povsodi je kopicila visoke zamele, kot da bi vzdihovala za nekom, ki je samo njej znan, je stopnjevala svoj plašč in stok do groznih in divjih prokletij do — zemlje, ki jo je zametavala s snegom in do — neba, h kateremu je divjala snežene vihere.

Selišče je spalo.

Nikjer ne sveti ogenj, od nikoder glasu čuječega življenja. Vse spi v globokem snu. Na oglu pač žalobno škripljejo vrata in od nekod se čuje ljuto razbijanje neznane leše.

Kot da bi vse izmrlo.

A čuj, skoz burjo in vihar se začuje pasje lajanje. Tako cvilijo psi, ki bi radi pregnali zver iz luknje; zdaj žalobno, zdaj divje-zlobno se razlega to lajanje v viharno noč in prelaja od zavijanja do zadirljivega lajanja.

Gospodar je dvignil glavo in prisluhnil. V hipu ga je minil spamec.

— Nikolavna! je pritaženo zaklical.

Odgovorilo mu je samo tiho dihanje.

— Nikolavna! — je poklical na glas.

Nekaj se je zganilo na postelji in zaspan glas je vprašal:

— No?

— Slišiš?

Se vedno je metala burja sneg v stene in okna. V dimniku je pošašno zavijalo. Vsa izba je pa ječala pod udarci vetra. Toda razločno se je čulo skozi šum snežnega viharja cvileče pasje lajanje.

— Naš Šarik! — je rekla Nikolavna, — kaj mu je neki?

— Tudi meni se čudno zdi...

Pa ne da bi bil lisjak v kurniku.

Gospodar se je začel oblačiti.

Zveplenka je prasknila, modrikast ogenček je zatrepetal in zagorel z žarkim plamenom.

— Pogledal bom! — je rekel gospodar, — visok, širokopleč možak, — ko je prižigal svečko v svetilnici. Ogrnil je kožuh, natknul kučmo in stopil k vratom.

— Senja! Vzemi puško! — je rekla žena.

— Čemu?

— Za slučaj... ne ve se.

Pomisli!

— Da, bolje bo...

Vzel je puško.

Bila je stara berdanka. Ogle-

dal si je petelin in jo nabasal.

— Vse v redu. Še medveda bi zvrnil.

Zaprle je duri in stopil v vežo.

Žena je poslušala nemirna v temi, toda spanec jo je kmalu premagal. Še vedela ni, kako je zopet zaspala pod toplo odejo.

Na dvorišču je vrtel vihar sneg. Komaj je stopil Semen na prag, mu je bušil sneg v obraz. V dveh sunkih mu je razpel veter kožuh in toliko da ni izbil svetilnice. S trudom se je zopet zapel in vtaknil svetilnico pod kožuh. Toda sveča je še enkrat trepetajoč zagorela in ugasnila. Semen je zaklel, postavil svetilko v vežo in odšel proti zadnjemu koncu dvorišča, odkoder je prihajalo pasje lajanje.

Radi snežnih kupov je odprl s težavo vrata na zadnji dvor. Tam je nalahno žvižgnil. Pes je še glasneje lajal.

S puško na strel se je kral o-

prezno dalje. Že po poti je spoznal, da laja pes v senen kup, toda zakaj, si ni vedel razlagati.

— Kdo je tam? — je ugibal — zver ali človek?

Pes je pritekel žalobno evileč in se mu vzpel po nogah. Ko ga je pogledal, ga je obližnil ter se znova zapodil k senenemu kupu s evilečim ljutim lajanjem.

Nekdo je zažvižgal, neki glas je klical psa, izbirajoč običajna pasja imena.

Semen je pripravil puško.

— Kdo je tam? — je vprašal z močnim, zapovedujočim glasom.

Nobenega odgovora.

— Oglasi se... Streljal bom! — je ponovil.

Napel je petelina.

Nekaj temnega se mu je vrglo

pod noge. On se je stresel in spustil nehoti petelina. Na srečo se puška ni sprožila.

Istočasno ga je ogovoril žaloben nesrečen glas:

— Rojak... Ne pogubi me! Prijatelj!... Radi Krista!

Nekdo ga je grabil za rob kožuha, objemal mu noge in se vrljal v snegu, pes mu je pa trgal obliko s telesa.

— Kdo si? — je vprašal s trdnim glasom.

— Rojak!... Starček sem... Potepuh!... Begunec... Premra-

zila sem... zima je! Rojak... Radi Krista — Boga!... Ne goni me... Dovolj, da prebijem noč v stogu...

— Begunec?! ... je ponovil Semen trdo, — toda kako si prišel sem?

— Potikal sem se... po goščah skozi leto in dan... Mrz me je pregnal... jutri me izroči oblastim, naznani me. Samo pusti me prenočiti v stogu... Moči mi pohajajo... Ves sem že trd!

Starček se je valjal po tleh.

— Hajdiva! — je dejal Semen, — kdo bo nočil pozimi v stogu. Idiva v hišo.

S puškinim kopitom je odpodil Šarika.

— Rojak — je rekel starček — tudi tu lahko prenočim.

— Z mano! — je zavpil Semen srdito.

Stopal je v hišo, starček se je pa vlekel za njim.

Pes pa ju je spremljal z nezadovoljnim renčanjem.

II.

Zapiranje vrat je prebudilo Nikolavno, preplašeno je dvignila glavo. Zazdela se ji je, da jo gleda nekaj s trepetajočim, pošastno svetlikačjim se očesom.

— Kaj je? Bog nas varuj! — je zasopetala ter se prekrizala.

Toda trepetajoč, modrikast svet, ki se je zdel kot neznano pošastno oko, se je razpihlil v svetel plamen, ki je osvetlil notranjost izbe. Tedaj ji je rekel Semen, ki je prižgal svečo:

— Vstani žena, ne spi. Glej, gosta sem ti pripeljal.

Ozrla se je k durim in se začudila.

— Mati nebeška! Kdo naj bi bil?

Starček, ves siv, v cunjah in opraskan, je pa drgetal od osemoglosti na pragu.

Prestopal je z noge na nogo, si trl roke, glava pa mu je neprestano pomigavala. Celo eunje na njem, še vse od snega, so se tresle. Boječ se je oziral z mrzličnim pogledom naokoli.

— Moj Bog, kdo je to?! — je spraševala Nikolavna.

— No!... — jo je prekinil Semen osorno, — prebebel človek, pa še sprašuje. Pripravi samovar!

Nato je našel svetilko, jo obesil na steno in se obrnil k starčku.

— Ali si ozebel?

— Rojak...

— Ne plakaj! Takoj se ogreješ. Toda sedi, stopi bliže, čemu stoji za vratmi.

Boječ se je starček sedel na klop.

— Kako te kličejo?

— Za Andreja.

— Pod srečno zvezdo si se rodil, Andrej, — puška se ni sprožila! Nič več ne bi tlačil zemlje! Ko si se mi vrgel pod noge, — mi je prst kar sam od sebe pritisknil in sprožil petelina.

Starček je mahnil z roko šepetaje:

— Končano bi bilo!

Semen je stal sredi izbe, se gladil po tilniku in o nečem premišljal. Ozrl se je k peči, kjer se je sušilo na vrvi različne domače perilo. Ko se je uveril, da je suho, je snel srajco, hlače, jih razprostil, pogledal proti luči in jih ponudil Andreju.

— Pomeri! — Topleje ti bo v čistem.

Ko je videl, da se mu hoče starček zahvaljevati, — zavpil je nad njim:

— Če se ti reče, da se obleci — se obleci! Pod tujo streho nisi gospodar.

Starček je stopil k peči. Tam se je dolgo pečal s cunjami, dasi bi kdo mislil, da se jih kmalu sleče, ker so se kar same valile z njega.

Semen ga je pri tem delu opazoval. Ko se je preoblekel, je bil zadovoljen in se je celo pošalil:

— Glej, glej! Saj si postal cel kmečki župan.

Nato je vzel s peči čevlje in jih vrgel starčku:

— Obuji!

In zopet je premišljal in ugibal, kaj mu še manjka. Videč, da

ga še vedno stresa mrzlica, mu da iz omare še težek ovčji kožuh.

— Andrej, obleci! — mu je prigovarjal, skoro se ogreješ. — Med tem pa ti dam čaja... kar obleci!

Ko si je oblekel kožuh, Semen je odprl vrata v tleh in zlezel notri. Zaslišalo se je pljuskanje in nalivanje. Nato se je pokazala iz odprtine roka s čašo, do vrha napolnjena z brezbarvno tekočino.

— Andrej primi!

Starček je vzel čašo.

— Pij! — je rekel Semen, — mrzlica ti preide.

— Rojak moj... rodni! — je zajekal starček, — naj te nagradi Gospod zato! Saj ne bi bilo treba, pa si me le, potepuha brez doma...

Semen se je razsrdil.

— Pij! — je zavpil, — potem se pogovorimo.

Starček je izpil v treh požirkih čašo, jo postavil na mizo, sedel na klop in zajokal. Jokal je brez solz. V širokem Semenovem kožuhu se premikal z eni strani na drugo in sam pri sebi tožil s šepetajočim glasom. Val čuvstev mu je udaril v glavo. Semen se je delal, kakor bi tega ne opazil. Na videz je začel nekaj pospravljati po sobi, snel z žeblija konjsko jermenje, ogledal in obesil nazaj. Medtem se je sukala Nikolavna okrog samovarja, klala trske in jih dajala na mizo. Njena senca je begala s stene na belo peč in se pregibala na stropu. Včasih se je ustavila pri peči, si podprla glavo z roko in motrila potepuha. Raznoterostne misli so ji valovale v duši, toda bala se je staviti vprašanja, kajti predobro je poznala nprav svojega moža. Starček se je nehal gibati, tudi ječal ni več. Ogledoval se je po izbi in zdela se je, da sam ne verjame, da je v človeškem bivališču. Gledal je, kako so begali preplašeni sčurki po gladki izbini steni, kako se je sukala urna gospodinja pri samovarju. Prisluškoval je šumenje v samovarjevi cevi in toplota, mir, izobilica so ga zgrabilo s tako blaženostjo in grenkobno radostjo, da se je zopet začel zibati in govoriti sam s seboj.

— Ze stoji samovar za mizo.

Z glasnim kipenjem in šumenjem napolnjuje celo sobo, kakor bi se jezil na ta živžig in pisk, ki ga uganja zunaj snežena burja.

— Sedi! — se oglašil Semen, — pri čaši čaja se malo pomenimo. Tudi otožnost in dolgočasno skrb preženemo.

Sedli so za mizo.

(Konec v prihodnji prilogi).

Strah.

Guy de Maupassant. — Za "Glas

Naroda" priredil J. T.

Po večerji smo šli na krov.

Pred nami je ležala neizmerna planjava južnega morja, katero je obseval svetel mesec. Ladja je plula počasi.

Stali smo molče in gledali proti Afriki. Poveljnik je začel nadaljevati pri mizi začet pogovor.

— Da, tisti dan sem se bal, moja ladja se je zibala z ogromno skalo v sebi šest dolgih ur na penecem valovju. Proti večeru so nas k sreči zagledali z neke ladje za premoč in nas rešili.

Po teh besedah je stopil k nam mož, zagorelega obraza in resnih potez. Eden onih, ki so protovali daljše, neznane dežele, ki so preživeli na stotine nevarnosti. Človeku se dozdeva, da je v očeh takih ljudi ostalo še nekaj od onih čudnih pokrajin.

— Pravite, gospod poveljnik, da ste se bali, jaz pa mislim, da se niste. Gotovo ne razumete prav besede strah. Energični človek ne občuti nikdar v nevarnosti strahu. Mogoče je razburjen, poparjen, boječ; toda strah je vse nekaj drugega.

Kapitan se je nasmehnil. — Prokleto mi lahko vrjamate, da sem se takrat bal.

Mož z zagorelim obrazom mu je počasi odvrnil: — Dovolite, da vam povem. Strah je nekaj pošastnega, groznega, nenadno strohnenje duše. Takega občutka nima hraber človek niti pri pogledu na neizogibno smrt, niti v nobeni nevarnosti. Strah občuti človek le v gotovih nenavadnih slučajih, pod skrivnostnimi vplivi, pred negotovimi strahotami. Človek, ki veruje na prikazni, in se mu zdi, da vidi sredi noči prikazen, občuti mogoče strah z vsoto njegovo grozo.

Deset let je od tega, ko sem se bal pri belem dnevu. In lansko zimo v neki decembrski noči.

Pri vsem tem sem pa že marsi-

kaj preživel. Enkrat so me cestni roparji pustili ležati, misleč, da sem mrtev. Pri neki drugi priliki so me kot ustaša obsodili na vislice. Pri kitajski obali so me še celo vrgli raz krov. Vselej sem mislil, da sem izgubljen, pa sem izgubljen, pa sem se vdal lepo v se vdal v svojo usodo.

Toda strah je nekaj drugega! Občutil sem ga nekoč v Afriki. Čeravno pravijo, da je sin severnih pokrajin. Gotovo vam je znano, gospoda, da pri Orientalcih ne velja bogve kaj življenja. Tam so svetle noči, in prebivalci ne poznajo temnih prikazni, ki nam na severu večkrat teže glavo in srce. V Orientu vedo mogoče ljudje kaj je groza, ne pa kaj je strah.

Potoval sem toraj po brezmejnih puščavah južno od Onargle. Saj ste že videli gladki pesek ob brezkončni obali oceana? Sedaj si pa predstavljajte, da se je sam ocean spremenil v pesek. Predstavljajte si molčec vihar nemirnih valov rumenega peska! In na to nemo nepremično morje vliva južno solnce svoje pekoče žarke. Človek pa mora po tem zlatem valovju hoditi gori in dol, brez miru, brez sence. Konji hropejo in se vdirajo do kolen.

Potoval sem s svojim prijateljem. Nama je sledilo osem spahi-jev, štirje velbdli in gonjači. Pogovarjali se nismo več, ker nas je vročina tlačila k tlom in smo bili popolnoma utrujeni, izsušeni, kakor žareča puščava. Nenadoma je eden izmed mož zakrčal; vsi smo nepremično obstali, preplašeni od neke nepojasne prikazni, ki je dobro znana popotnikom v onih zapuščenih krajih.

Nekje blizu nas, je bobnal neki bobnar, skrivnostni bobnar puščave. Udarjal je jasno, sedaj močnejše, sedaj slabše, pojenjal, in zopet začel.

Arabei so se boječe spogledali, eden izmed njih je pa rekel: — Smrt je med nami! In v tistem trenutku je padel moj tovariš, moj prijatelj od solnčarice zadet na tla.

In ko sem ga naslednji dve uri zastoj poskušal spraviti k zavesti, sem moral nepretrgoma poslušati nepojmljivo bobnanje. Takrat sem čutil, kako mi je šel pravi pošastni strah po žilah.

Pred menoj, med razbeljenimi peščenimi valovi je ležalo truplo ljubljene prijateljke. Dočim mi tisto strašno bobnanje šumi še sedaj, ko smo dvesto milj od onega kraja po ušesih.

Tisti dan sem zapopadel, kaj se pravi, bati se.

Poveljnik ga je prekinil: — Oprostite, gospod, toda bobnar? Kdo je bilo to?

— Ne vem. Nikdo ne ve. Vodniki karavan pravijo, da je to čudno šumenje ojačeni in več-

krat ponavljajoči se odmev sipajočega peska. Če vrže veter par peščenih zrn na kako posušeno zelišče, nastane ta šum. Bobnanje bi bilo toraj neke vrste ojačeno odmevanje. No, to so mi šele pozneje povedali.

Sedaj vam bom opisal še drugi doživljaj, katerega sem doživel minulo zimo v nekem gozdu na severnem delu Francije. Tisti dan je bilo tako temno, da se je dve uri prej znočilo.

Ko sva šla z vodnikom po ozki gozdni poti, je grozno divjal vihar. Mene je zeblo, čeravno sem bil dobro oblečen in sva hitro stopala.

Tisto noč sva nameravala prenočiti pri nekem gozdarju, čegar hiša je morala biti že blizu.

Vodnik je zdajpazda pogledal kvišku in zasopetala: — Slabo vreme. Potem mi je jel praviti o ljudeh, pri katerih sva sklenila prenočevati. Stari gozdar je bil pred dvema leti ustrelil nekega divjega loveca in je bil od onega časa nekoliko slaboumen. Poročena sinova sta stanovala pri njem.

Slednjič sem zapazil luč, in vodnik je potikal na vrata. Najprej sta dve ženski strahotivo zavpili, potem je pa vprašal možki glas: — Kdo je? — Vodnik je imenoval svoje ime. Ko sem stopil v hišo, sem zapazil prizor, katerega ne pozabim nikoli.

Sredi kuhinje je stal osivel mož z nabasano puško v roki, dočim sta starišča vrata dva močna možka, oboježena s sekirami. V temnem kotu sta ležali dve ženski in pritiskali obraza k steni. Starec je odložil orožje in zapovedal urediti mojo sobo. Ker se nobena žensk ni ganila, je rekel zamolklo: — Nocoj bo minilo dve leti, odkar sem ubil človeka. Prejnjše leto se mi je prikazal in me hotel vzeti seboj. Nocoj ga zopet pričakujem.

Pomiril sem ga, kolikor je bilo mogoče in sem bil že natihoma vesel, da mi je dana prilika opazovati praznovorne ljudi. Pravil sem jim razne zgodbe in jih slednjič popolnoma pomiril.

Kraj peči je ležal star napel slep in kosmat pes, kojega glava je imela nekoliko podobnosti s človeško.

Zunaj je divjal vihar in lomil vejčve.

Ce sem le za trenutek utihnil, so pogledali vsi s preplašenimi obrazi proti oknu. Ko sem se slednjič utrujen hotel podati k počitku, je stari gozdar nenadoma planil s stola, zgrabil za puško in zasikal skozi zobe: — Tukaj je! — Je že tukaj! Ali ga ne slišite? — Ženski sta padli na kolena, sinova sta prišla sekiri. Poskušal sem jih znova pomiriti, toda v tistem hipu se je zbudil pes, vzdignil glavo, pogledal v ogenj in strahotivo zatulil. Oči

vseh so se obrnile vanj. On se ni zmenil zanj, dlaka se mu je naježila, strel je v neko stvar in tulil. Starec je smrtno prebledel. — Voha ga! — je zakrčal — duha ga! Saj je bil tisto noč z menoj ko sem ga ustrelil. Ženski, blazni od groze, sta zatulili hujše od psa.

Nehote sem se stresel. Žival je bila v tej uri, na tem prostoru, med temi ljudmi naravnost strašna.

Celo uro je tulil, ne da bi se za hip ganil z mesta. In mene se je polotil strah, grozen strah — ne vem pred kom.

Stali smo nepremično smrtno blede, pričakujoč nekaj strašnega. Sree mi je bilo in zdela se mi je, da mi bo pri najmanjšem sumu počilo. Žival se je začela plaziti po sobi, vohala je stene in ječala. Moj vodnik je v paroksičnu divje groze planil k psu, ga zgrabil, odprl vrata in ga vrgel na prosto.

Zunaj je vse utihnilo, utihnilo smo tudi mi, in ta molk je bil strašnejši od prejnjega tuljenja. Naenkrat smo zopet planili vsi kvišku: zunaj ob zidu se je nekdo plazil, potikal s tresoco roko na vrata; dve minute je bilo vse tiho; nato je prišlo bitje nazaj in popraskalo kot otrok z nohti po zidu. Nenadoma smo pa zapazili v liniji pri vratih belo glavo z očmi, ki so se svetile kot oči divje živali. Iz ust je pa prihajal nejasen mrmrajoč, tožeč glas.

Po kuhinji je zadonel pok; starec je ustrelil. V naslednjem trenutku sta sinova primaknila k lini veliko omaro in jo zabarikadirala s težko mizo.

Prisegam vam, da sem se pri streli, katerega nisem pričakoval, tako prestrašil, da me je hotela zapustiti pamet, in sem mislil, da moram od strahu na mestu umreti.

Pod vplivom strašne groze se nisimo mogli ne premakniti, ne spregovoriti besede do jutra.

Ko je pogledal skozi okno bel dan, smo odprli vrata.

Pod lino je ležal erknjen stari pes; krogla mu je bila razdrobila gobec.

Mož z zagorelim obrazom je po kratkem premoru nadaljeval: — Rajše bi preživel še enkrat vse ure, v katerih sem kljuboval najstrašnejšim nevarnostim, kot pa trenutek, ko je blazni starec ustrelil na pasjo glavo, ki se je prikazala v lini.

Zakonske ljubeznivosti.

Ona: "Vidiš, Milan, danes me je nagovoril neki gospod z go-

spodičeno!"

On: "Kdo bi pa mogel misliti, da je tebe kdo za ženo vzel!"

Raznoterosti.)

Tri sestre detomorilke. — Potrjena smrtna obsodba.

Pred kasacijskim dvorom se je vršila obravnava proti Rozini Krieger, ki je bila obsojena pred poroto v Solnogradu na smrt zaradi detomora. Rozina Krieger in njeni dve sestri Barbara in Ivana so zadavile ena drugi nezakonske otroke, nato pa so jih sežgale, od-

nosno zakopale v gnoju. Barbaro so proglasili zdravnik za umobolno še pred obravnavo, Ivano so proglasili za nekoliko omejeno, so obsodili na smrt. Državni pravnik se je pritožil in utemeljeval ničnost sodbe s tem, da se ni stavilo porotnikom dodatno vprašanje glede nepremagljive sile, pod katere vplivom se je detomor izvršil. Kasacijsko sodišče je pritožbo zavrnilo in potrdilo smrtno obsodbo. V tajni seji se je vršilo nato posvetovanje glede eventualne pomilostitve.

Ukradena knjiga angleške vojne mornarice.

Velikansko pozornost in vznemirjenje je povzročila v Londonu vest, da so ukradli neznani tatovi na neki angleški vojni ladji silno važno signalno knjigo, s pomočjo katere se lahko razbera vsi signali angleške vojne mornarice v slučaju vojne. Na mestu, kjer je ležala omenjena knjiga, so našli poponoma slično knjigo s praznimi listi, tako, da niti ne vedo, kdaj je bila knjiga ukradena. Pač je to znak, da se je izvršila tatvina po natančno zasnovanem načrtu. Sploh se opaža v zadnjem času intenzivno delovanje volonov na Angleškem. Angleška admiraliteta noče o tem ničesar povedati in zasleduje sedaj one, ki so to stvar zanesli v javnost in v liste. Take signalne knjige se nahajajo na največjih vojnih ladjah. Zaprete so v posebni železni blagajni

Na grobljah.

Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

Dva dni hoda proti jugu od mesta Damaska je bil delokrog mladega učenjaka. Ta je spalo mesto iz Nebukadnezarjevih dni napol izkopano v pesku široke pušave. Iz mnogostevnih izkopov, iz kamena in žrtvenikov, so se razodevali časi slavne močnatosti in bajnega bleška.

Tukaj na tem mestu slavne preteklosti je preživel mladi raziskovalec, daleč od svojcev in domovine, ob znanstvenem delovanju cele mesece. Le se en dan je bilo pred odhodom v njegove domače kraje. Njegova majhna karavana je bila že na poti proti mestu. On sam je hotel naslednje jutro pojezditi v spremstvu svojega stroja za njo.

Bil je čudovito jusen in nuren dan v poznem poletju. Sonce je stalo globoko tam na zahodu ter obsevalo pušavo s temno rdečo lučjo. Učenjak je hodil po razvalinah in grobljah starega mesta, kakor bi se hotel zadnjič posloviti od druge vzljubljene domovine.

Skoraj je bil že pri koncu svojega izprehoda, ko zagleda puzljivo raziskovalec majhno odprino na starem zidu. Učenjak jame brskati s svojo palico po tej luknji. Kmalu začuti pod palico umetno narejene omejitve, in brž je bila odkrita vidana kotlina.

Tesno kakor v rakvi se pojavila v otoplosti tisočletnega počitka mumijska na strohneli in plesnivi tkanini.

In tedaj prevzame popolnoma znanstvena radovednost učenjaka, in natančno preišče ta grob. Ali na kamenu ni bilo napisane nobene besede, in mumijska sama je dajala prav malo upanja.

Ležala je brez običajnih ovitkov skoraj gola na tleh. Brez vsakršnega nakitja je in brez mrtvaških daril. S spretno roko jo tiptilje in pregleduje z očesom vseščaka. Ni! Toda glej! Izpod nje ne glave se priklotila zviti list iz pergamenta pred njegove noge. Trepetaje ga pobere in razvije. In razgalijo se mu obidele črke, pisane deloma v hebrejščini, deloma v arabščini.

Ko prečita prve besede z velikim težavo, mu otopi oko, in na njegovem obrazu se napno mislije v divji razburjenosti in iznenadenosti. Ali spet se sklone nad pisanje. In tedaj se mu izbulijo oči, trepetaje in sunkoma se dvigajo prsa, in sopenje mu zastaja. Učenjak čita novico:

"Jezusa Krista, katerega so nazivali kralja vseh Židov, ga preganjali in križali v Jeruzalemu, so odnesli privrženci njegovega nauka maskirani iz mesta, ga tukaj skrhili in pokopali..."

Raziskovalec strmi nekaj minut. Nato se vrže izstopivši iz zadnjega groba kakor pijan v pesek.

Njegove oči so splavale brez misli v daljni mrak nebesnega obočja, ki se je vzpenjalo nad pušavo...

Desetico je prišlo na silno bližje in besede sree, a z levico je krčevito mečkal pergament, čegar vsebina potegne kar cele narode iz vsakdanosti, da, se ve! Cel svet prisili, da obstane in umolkne za trenutek!

V glavi moža pa, ki je imel sedaj moč, da razveljavi na milijone knjig, čegar ime bi namah zaslovelo po celim svetu, v glavi tega moža ni bilo sedaj nobene misli! Samo kri se mu je pretakala šumeče brez melodij in besed. Kot živa mesena klada je ležal raziskovalec na pesku...

Drugo jutro je divjal sel z zapetanim pisanjem proti Damasku. V kratkih besedah poroča učenjak duhovniku, svojemu edinemu prijatelju v tej tuji deželi, novico o svojem razkritju.

Od Damaska je bilo dva dni hoda do groblj. Toda že tretji dan po selovem odhodu teledi do smrti upchan in s potnimi penami pokrit konj s trepetajočimi boki pred razvalinami starega mesta na tla. Z njegovega hrbita skoči duhovnik opotekajoč se vsled divjega poezda in z vsemi pojavi silnega razburjenja na obrazu. Po običajnem pozdravu se mu izvije hropeč iz prs vprašanje:

"Kje? Kje?"

Brez vsake besede, ali s ponosnim usmevom znagovalca popelje učenjak svojega prijatelja h grobu.

Duhovnik se zgrudi na kolena ter strmi v odprtino.

Dasi so vprašaje bulile razpa-

ljene oči v jamo, ali mumijska je mola, in odgovoril je šele enkratni pergamant.

Mirno vprašujoče zre raziskovalec duhovnika, ki slednjič zastoka: "Resnično, resnično! Vse je res!" in z obema rokama si zakrije oči pred svetom.

In iznova je ločila tišina oba učenjaka.

"Torej hočeš uničiti vero milijonov ljudi?"

"Kako tragično si predstavljaš celo zadevo! Tako visoko se me vzpne nobeno morje, da bi se potem ne moglo umiriti."

"Se nikoli nisi poznal prave vere. Tvoje študije so Te zapečale daleč od tega spoznanja. Poznam mnogo, mnogo sre, ki bi obupala, da nimajo te vere... Počemu ne bi molčal? Kaj Ti zabranjuje molčanje?"

"Molčanje? Pravica do resnice!"

Duhovnik se zasmije bridko. "Samo se eno pojmovanje..."

"... In to pojmovanje oživim!" Vzklikne raziskovalec z veliko vneto.

In vedno hitreje so se kresale in sekale besede obeh učenjakov, in vedno hujša strast je planula v njuni govorici.

Iz borbe trdovratne vere z znanstvenostjo sta se ločila nepremagljiva ter se zatekla v okrilje okrepčujoče noči.

Duhovnik se je dvignil s svojega ležišča. Noč je bila kratka in brez spanja. Njegovi čuti so bili utrujeni. Mislil so jim bile ob strani. Premišljale so, zavračale druga drugo, se prerečale in se slednjič zedinile. Telo začuvs njihov sklep, je zatrepalo, in njegove poteze so okamenile.

Sel je na prosto iskat učenjaka.

Za zidovjem poganskega žrtvenika začuje njegove korake.

Vstopi in mračna napolnina ga objame.

"Na slabo noč si našel. Tvoje spanje je bilo nemirno."

"Tako je."

"Tudi jaz nisem prvo noč zatisnil očesa. Da, to razodetje povzroči še marsikateremu dokaj nemirnih noči."

"Torej vztrajaš ob svoji nakani?"

"Ali misliš, da odneham? Nikoli več! Kar koprni za ciljem!"

"Svet Ti ne bo hvaležen za to!"

"Če je sila do spoznanja že tako otopena v njem, pa naj me kamenja!"

"Nikar! Usnili se vernikov!"

"V tem oziru je vsaka beseda zaman. Moj sklep je neomajen..."

"Ne razglasiš tega nikoli!"

Te zadnje besede so zvenele kakor pogubonosno in grozeče.

Prestrašeno se obrne učenjak ter vzre spuščen in pošasten obraz, v katerem so živele samo še oči. Se en trenutek, in telesi obeh mož se spoprime.

Borba je bila tiha, brezglasna. Zdelo se je, da se skriva za to mirno tišino mrtvaška slutnja.

V slepem in brezmejnem fanatizmu sta poprijemale dve roki tesnje in tesnje, in na bojni tehtnici je siknil zmagovalni jeziček iz ravnotežja!

Se en omah in učenjak se je zleknil mrtev na starodavno kamnenje poganskega žrtvenika.

Duhovnik odhiti s pergamentom na Jezusov grob. In njegova dela se nakopičijo sedaj v najože časovno razdobje.

S trepetajočo hlastnostjo zaneti plamenček na truplu Gospoda ter vrže pergament v zaneti ogenj.

In uničena je bila sila njegovi moči...

Onesvečen se zgrudi duhovnik na tla.

Sle v nočni senci se vzdrami iz nezvesti. Tedaj vstane ter vpre svoje oči v zvezdo, ki mu je kazala pot v brezmejnost molčeč pušave...

In napoti se duhovnik brez popotnice in orožja v peščeno stepe...

Morilec svoje mačhe.

V Berlinu je umoril 35-letni Rudolf Goethe svojo mačho 58-letno Mar. Nepsch. Zadrnil ji je najprej z vrvo vrat, nato pa jo je nastretil v glavo. Grozil ji je že 7 let, da jo bo umoril in ona se ga je tako bala, da je 7 let ni spala v nezaklenjeni sobi in se tudi ni slatila. Morilec je pobegnil od sedaj nimajo o njem še nobenega sledu.

Za smeh in kratek čas.

POPOLNOMA RAZUMLJIVO.

Ona: "Kot ženin si klečal na kolenih pred mano. Sedaj pa, ko imam moje doto v svojih rokah, me zanemariš ter hodiš svoja pota."

On: "To je popolnoma razumljivo. Otroci! Sa me je Tvoja doto spet spravila na noge."

Uljudni zrakoplovni vodnik.

"Ne vem, gospodična, če Vas bom mogel vzeti seboj na zrakoplov!"

"Zakaj pa ne, gospod kapitan?"

"Vase ognjevitve oči bi mi u- tegnile zapaliti plin. In potem bi bila eksplozija neizogibna."

Natančna.

Matevž Mokar je bil bogat, hudi in nemnen. Od svoje dekle je zahteval, da mu mora na migljaj postreči. Če je zavpil "brada", je morala dekla prinesiti britve, jermen, gorko vodo, milo in zrno. Tako je bilo tudi z drugimi ukazi.

Ko je nekega popoldne prišla dekla buditi na zofi ležečega Matevža Mokarja, je ta zatulil "bolan".

Zenska je zdijala iz sobe in se je vrnila — čez dve uri.

Hudič, kje si hodil? se je začel Matevž Mokar, ko se je dekla vrnila.

Kaj tako vprašujete, se je razhudila dekla. Vi ste rekli "bolan" in jaz sem tekla po zdravniku, po apotekarja, na farovž, k fajmoštru in k pogrebniemu zavodu.

VRHUNEC CASA.

"Gospa svetnica ima gotovo stike tudi z literarnimi krogi?"

"Seveda! Med naša kroge pridejo avtorji najboljših in znamenitejših filmov."

Premeten.

Stric: No, kako se ti pa kaj godi s francosino v soli?

Netjak: O, bo že. Zdej prevajamo in pišemo že cele stavke.

Včeraj smo tudi imeli pismeno nalogo.

Stric: Kaj ste pa pisali?

Netjak: Naloga je bila: "dobri stric da netjaku kroho", a jaz sem nalogo le slovnično, prav pogodil, ne pa tudi po vsebini.

Stric: Kako pa to?

Netjak: Ker ne vem, kako je netjaku pri sreč, če mu stric kroho da.

Času primerno.

"Dokazano je, da ste kradli brzojavne žice. Ali ne veste, da je to strogo kaznovano?"

Obtoženec: "Kaj? Se sedaj — Saj vendar brzojavljajo brez žic!"

Zanesljivo znamenje.

"Oprosti mi, ženka, da se nisem spomnil Tvoje rojstnega dne — polagoma pozabljam vse!"

"Da, moj dragi, na slabljenju Tvoje spomina se spozna, da se jaz staram."

To in ono.

Mojster aviatik Pegoud pod obtožbo sabotaže.

Znani francoski aviatik, ki je bil pred kratkim tudi v Trstu, Pegoud, je prodal v Milanu laškemu aviatiku Dalmistro svoj letalni stroj za 18.500 frankov proti takojšnjemu plačilu. Njegov bivši mehanik Freismuth, Dunajčan, katerega je Pegoud v Italijo odlovil in ki je vstopil v službo pri Dalmistru, je obtožil Pegouda, da je ta s pomočjo svojega drugega mehanika Pierota pomoči pokvaril mehanizem pri posodi za bencin tako, da se mora motor ustaviti, kar bi povzročilo padec. Freismuth je tudi trdil, da mu je ponudil Pegoud 500 frankov, če molči. On pa ponudbe ni hotel vsprejeti. Pegoud, ki se je mudil med tem časom na Dunaju, je brzojavil svojemu mehaniku Pierotu v Pariz, da pride k njemu. Laškim oblastem pa je brzojavil, da je to nesramna laž, sad maševanja, ker je mehanik Freismutha odpustil. Sicer pa trdi Pegoud, da je taka trditve nesmisel. Vsak letalec mora pregledati predno se dvigne, protitežni in dovoz bencina. Če je ta mehanizem le količikaj pokvarjen, se aparat sploh ne more dvigniti. On je pripravljn, da pride v teku enega tedna s svojim mehanikom Pierotom v Milan, kjer bo napravil polet s tem strojem, kar bo najboljši dokaz, da je ta obdolžitev obrekovanje. Obenem vloži tožbo proti Freismuthu.

Ukradeni otroci.

Iz vzgojevališča "Persenthal" pri Kokenhusenu v bližini Rige je ukradel lekarnar Pavlit na zagonečen način tri otroke neke znane baltiske rodbine. Preiskava je dognala, da jih je ukradel na izrecen poziv in prošnjo njihovega očeta, ki živi ločen od svoje žene in vsled česar so bili otroci v vzgojevališču.

Najdražja znamka.

V največji zbirki znamk la Rotiere v Parizu imajo znamko, ki je do sedaj najdražja. To je znamka za en cent od Britske Guyane in je bila napravljena leta 1856. Ta je edina te vrste, ki se eksistira. To znamko cenijo na več kot 40.000 frankov.

Izzivanje vojaka.

V gostilno pri Sv. Avoldu je prišel neki delavec in si je naročil čašo žganja. Neki stražmojster tamosnjega ulanskega polka je delavca nahnulil z besedami: Kaj si "Wakes" že na vse zgo-daj kupi žganje. Delavec je bil tiho, ker ni hotel napraviti škandala zaradi gospodinje, sel pa je takoj v stanovanje k polkovniku, ki ga je tudi sprejel. Delavec mu je povedal, kaj se je zgodilo in rekel, da samo zaradi tega ni reagiral na izzivanje, ker ni hotel, da bi prišlo do nove savernske atere. Stražmojster je bil obsojen drugi dan na tri tedne zapora.

Oproščena morilka moža.

V Dortmundu se je vršila te dni obravnava proti posestnici Weller iz Verla. Zena je bila obtožena uboja. Ustrelila je namreč 13. jun. l. l. z lovsko puško svojega moža. Preiskava je dognala, da je žena silno veliko pretrpela pred možem, ki jo je pri vsaki najmanjši priliki nevoljen strašno pretepaval in trpinčil. Tudi tisti dan je mož ženo napadel in ji grozil, da jo ubije. Zena, ki ni mogla pobegniti, ker jo je mož zaklenil, se ni mogla drugače rešiti, kot da je snela puško in ustrelila na moža. — Porotniki so jo oprostili.

Zastrupljanje s plinom.

V Ojseku so našli hišno posest-nico Kostić mrtvo v njenem stanovanju — zastrupljeno od plina. Tudi njena prijateljica Julijana Hiller je ležala v tem stanovanju brez zavesti, a prenesli so jo v bolnico še pravočasno in ji rešili življenje. V dotično hišo pa plin sploh ni vpeljan in je mož gel priti plin v hišo le iz cevi, ki so položene pod hišo. To je zdaj tekom enega leta že šesti slučaj zastrupljenja s plinom v Ojseku. Strah med ljudmi je tako velik, da se mnogi ne upajo spati v hišah. Oblast je zaprla cevi v isti ulici, koder se je zgodila nesreča in zankazala temeljito preiskavo vseh cevi.

Citajte

kaj pišejo rojaki o zdravlilih svetovno znane lekarni PARTOS v New Yorku.

Cenjeni gospod Partos! Poslano mi Partolo sem sprejel, in sem zelo hvaležen, ker sem poprej poskusil že nekatera zdravila in žalibog vse je bilo zastonj. Moj želodec ni mogel prebavljati nobene hrane že dva leta, a zdaj kakor ste mi odpisali eno skatulo Vase partole se počutim kakor novorojenega in kakor hitro to porabim, se bom vam pripotočil še za drugo. Ker sem prepričan, da Vasa zdravila so ta najboljša v Ameriki, zato Vas topla priporočam vsem Slovincem, da se ne dajo zapeljati, in drago plačati druga zdravila, katere niso sploh nič vredna. To sem prepričan in pišem resnično, in Vam želim mnogo uspeha. Vam udani

George Bizall, 913 Madison St., Butte, Mont.

Cenjeni gospod lekarnar! Jaz sem Vase pismo prejel ter Vam odpišem nazaj, da pri meni Vasa zdravila res fajn napredujejo ker tudi ne bom brez njih, Vaših Partol: prosim, da mi naznamite, za koliko mi hočete ceno znižati, da bodem vedel kadar bodem zopet rabil, koliko denarja Vam poslati, ker pri meni res fajn napredujejo.

Torsaj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemanič, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednake vsebine, katere vsaki dan prejema lastnik omenjena lekarni od hvaležnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evrope.

Ako torej bolujete na katerekoli naravni bolezn kakor: glavobol, kašelj, na prsih, pljučih, želodcu, trbu-hu, ledvicah, jetrih, mehurju, ušesih, slabem spanjanju, nervoznosti, reumatizmu, belem toku, ali kakšni tajni bolezn, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so pre-zgodaj osiveli, NIKAR NE OBUPAJTE tudi če zdravi-la, katere ste dosedaj rabili niso imela uspeha temveč pišite takoj na dolni naslov ter pismo priložite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odpošljejo zdravila za Vaso bo-lezen in to poštneine prosto.

Slovenski ceniki in navodila se pošiljajo zastonj.

Pisma naslovajte točno na:

THE PARTOS PHARMACY, 160 - 2nd Ave., New York, N. Y.

Po znižani ceni!

Amerika in Amerikanci

Spisal Rev. J. M. Trunk

je dobiti poštneine prosto za \$2.50. Knjiga je ve-zana v platno in za spomin jako prilicna.

Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokri-jejo veliki stroški.

Dobiti je pri:

Slovenic Publishing Company, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

PPhone 245.

FRANK PETKOVSEK,

javni notar — Notary Public, 716-728 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA vina vina, najboljše žganje te-lavstve smotke — palcatovana zdravila.

PRODAJA vošne listne vseh prekomor skih črt.

POŠILJA denar v stat kraj sanasiljva in poštne

UPRAVLJA vse v notarski posel spada- tova dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.
Delo prve vrste, Cene nizke.
F. KERŽE CO.
2711 S. MILLARD AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ.

Velika zaloga vina in žganja.
Marija Grill
Predaja bele vina po.....70c. gallon
Crno vino po.....50c. " "
Drobnjak 4 galone za.....\$11.00
Brinjavec 12 steklenic za.....\$12.00
4 gal. (sodček) za.....\$16.00
Za obilno naročbo se priporoča
MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad-

dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-

berton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUCE, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1., Ely, Minn.

ALOIS CHAMPA, od društva št. 2., Ely, Minn.

JOHN KOVACH, od društva št. 114., Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli je v Krškem Alma Aumannova, hčerka trgovca Viktora Aumanna, v starosti 19 let. Bilo je že vse pripravljeno za poroko z dr. Dragutinom Alovicem, kr. sodnikom v Samoboru, pa mesto pred oltar je morala v večnosti. Pobrila jo je neizprosna je-tika.

Obešil se je v gozdu v bližini Javorja 45letni slabomni posestnik Karol Meržel iz Gaberske gore, občina Moravce.

Samomor. Pri Bevkah blizu Litije je 40letna slabomna Terezi-ja Masel iz Šumškega škofila v Savo in je v njej utonila.

Otroško truplo vrge v Savo. 41letna posestnica Frančiška Trdin v Dolah, sodni okraj Brdo, je porodila dne 5. marca otroka moškega spola. Njen mož je že tri leta v tujini. Žena je bržkone v strahu pred sramoto dete umorila ter se delala, kot da je porodila mrtvo dete. Obklela je otroka v belo obleko, napravila krsto iz starih desk, položila vanjo otroka ter ga skril v podstrešju. Dne 8. marca je poslala svojega 12letnega sina k svojnemu ljubimcu Franu Vidregarju z naročilom, naj pride k njej, da ji bo popravil neko orodje. Vidregar, ki je 42 let star in oženjen, a živi ločeno od svoje žene, je prišel ob 5. uri popoldne k Trdinovi ter pri njej tudi prenočil. Trdinova ga je pro-sila, naj spravi krsto iz hiše proč in končno se je Vidregar pustil pregovoriti. Dne 9. marca okoli 3. ure zjutraj je vzel krsto s seboj, nesel jo dve uri daleč in jo vrgel v bližini Hotiča v Savo. Zločin pa ni ostal dolgo prikrit, kajti že ob 8. uri zjutraj so orožniki Trdinovo in njenega ljubimca aretovali in ju izročili sodišču v Brdo. O-trokovega trupla doslej še niso našli.

Vlomilec prijet. Kakor znano, je lansko leto 9. decembra ponoči nekdo vlomil v Čufarjevo prodajalno na Savi in pokradel okoli 400 K blaga. Sedaj so v Inimosti prijeli vlomilec v osebi gotovega Marčiča, begunca 17. pošpolka.

Peplava. Iz Idrije poročajo, da so državna cesta do občinske meje, kakor tudi mestne ulice do vi-le "Pelikan" preplavljene. Var-nostni zidovi pred hišo št. 89 so se podrli in je hiša v nevarnosti. Leseni mostovi so zaprti.

Ubegli cigani. Iz zaporov v Žu-žemberku so ponoči 7. marca po-begnili cigani Gregor Hudorovič, Janez Brajdič in Simon Brajdič, ki so jih nameravali oddati v pri-silno delavnico. V Žužemberku so tako slabi zapori, da se večkrat kaj podobnega zgodi.

V prisilno delavnico je oddalo novomeško okrajno sodišče dne 8. marca Matijo Brajdiča iz občine Smihel-Stopiče, Janeza Levako-viča iz občine Postojna, Valenti-na Hudoroviča iz občine Rakek in Janeza Trošiča iz Herinje va-si, ki so bili že vse radi tatvine in vlačugarstva kaznovani.

Nasilen občinski uboječ. Dne 9. marca je bil odpuščen iz bolniš-nice v Kandiji Karol Vesel iz Rib-nice. Ker ni imel denarja, da bi se peljal v Ribnico, je šel v občin-ko pisarno v Kandijo. Tu se mu je povedalo, naj počaka, da pride župan. Vesel pa je začel prekli-njati in psovati, češ, da hoče ta-koj denar. Zagrabil je stol in za-čel z njim udrihati okoli sebe. Po-klizenega stražnika je opoval in le s težkim naporom ga je spravil v občinski zapor, od tam pa v o-krajne zapore novomeškega sodi-šča v Novem mestu. V teh zapo-rih je pa vse razbil, kar je sploh bilo lesenega in steklenega. Raz-sebe je strgal obleko na majhne kose. Sedva se ga je kaznovalo. Ko so ga po prestani kazni izpu-stili, se je bahal od žganjarne do žganjarne in se bahal s svojim ju-nakstvom.

Prijet begunec. Dne 10. marca popoldne je aretoval neki orožnik v Skofljici 19letnega Leopolda Merana, ki je pobegnil iz prisilne delavnice. Ker ima fant še neke druge stvari na vesti, so ga izro-čili deželnemu sodišču.

Prefrigan tat je Alojzij Golob, doma menda iz St. Petra pri No-vem mestu, ki je zadnje čase slu-žil kot hlapec pri parni žagi M. Tschinka v Gorici vasi pri Rib-nici. Gospodarju je ukradel več denarja in drugih stvari. Priznae-sel ni celo fotografijam. Gostilni-čarju, ki mu je dajal hrano, je umesel ves račun in si za sponin izpod strehe izposodil kolo in za okrepčilo na pot vzel tudi še žga-nja. Da bi bil manj na sumu kot popotnik, se je preoblekel v oble-ko graščinskega logarja, ki mu jo je baje, kakor se sedaj izgovarja, "graščinski uslužbenec podaril".

Steer se je pa tudi z drugimi stvarmi primerno na pot pripra-vil, kakor s cigarami itd. Če je bil vstanu zmakniti celo cigaru-listnico iz žepa, je gotovo svoj po-sel nad vse dobro razumel. Ko se je ravno namerjal naprej v tujino za svojim poslom, ga je dobilo oko postavilo in sedaj premišlja svojo izurjenost v zaporih v Rib-nici. Kakor se čuje, ima Alojzij Golob še več drugih tatvin in go-ljujfi na svoji vesti.

ŠTAJERSKO.

Posestnik in klobučarski moj-ster kot vlomilec. V brziškem o-kraju so se zadnji čas pogostoma dogajali vlomi, vendar zločincev niso mogli izslediti. Sedaj se je posrečilo prijati enega člana vlo-milske družbe v osebi posestnika in klobučarja Stefana Krčana iz Harmerice pri Zagrebu, ki je vlo-mil skozi slamnato streho pri po-sestnicah Heleni Skoler in Nezi Planine v Rigolnici. Ukradel je večjo množino lesa, klobas, slan-ine, masti itd. v vrednosti 300 K. Prijeli so ga na begu s plenom in izročili sodišču v Brezicah.

Iz Gradca poročajo, da je na-pravil "Bauernschreck" za okoli 10.000 K škodo po zapadni Sta-jerski. Strgal je 16 glav goveje živine in 80 ovac. — Iz lončkega okraja javljajo, da se je tam po-javila neka zver; zaprli so že tri šole.

Iz Maribora. V trgovini krznar-ja Rogine v Mariboru je izbruh-nil ogenj, ki je napravil za okoli 3000 K škodo.

Iz Celja. Dne 9. marca je bilo ukradeno v Majdičevem paromlinu popolnoma novo Puchovo kolo s črnim obodom, platišče črno z ze-lenimi rižami, gorski plašči, zvo-nee s trdiko Anton Neger Cilli, zavihan držaj, črni ročaj s trd-ko Anton Neger Cilli, s predtirn kolutom v zvezdni obliki, na sre-di trdika Johann Puch, Graz. Ta-ta se niso dobili.

V Ormožu je odstopil J. Kautz-hammer od županstva. Nadome-stoval ga bude odvetnik dr. Del-pin.

V Trbovlje je 13. marca došla mešana komisija, v kateri je za-stopan tudi krajski deželni od-bor, da se prepreči na lieu mesta o škodi, ki jo povzroča trboveljski rudnik s svojimi odpadki v Savi. V komisiji je bil tudi za-grebiški mestni fizik dr. Rihtarič in kot zastopnik hrvaškega ribi-škega društva Bartu.

Iz Maribora. Dne 8. marca okoli 11. ure ponoči je napadel nek-človek gospe in gospodično Sch-pred hišo št. 14 na Reiserjevi ce-sti. Mož je gospodični iz rok iz-rul torbico, v kateri se je nahaja-lo nekoliko predmetov precejšnje vrednosti. Napadenki sta klicali stražnika, naker je napadalec po-begnul. — Da se dogajajo taki na-padi kar sredi mesta, to pa goto-vo ni več lepo! Zlasti tujci, ki jih že itak malo pride v Maribor, se bodo za take varnostne razmere lepo zahvalili!

V Celju je umrl trgovec Vinko Pustovrh v starosti 43 let.

PRIMORSKO.

Pred tržaškimi porotnimi sodi-ščem se je vršila že tretjič porot-na obravnava proti bosanskemu Turku Jusufu Zahiroviču iz Ba-ljavine v Bosni. Mož je bil obto-žen, da je dne 18. maja m. l. med cestnim prepriem v Kantridi pri Voloskem zabelod z nožem Ogra-Frana Nemetha, ki je v sled te po-skodbe umrl. Prva obravnava je bila odgojena v svrhu zaslišanja novih prič. Zahirovič namreč do-sledno taji, da bi bil on udaril Nemetha in tudi zanika, da bi imel takrat pri sebi nož. Tudi se niso odzvali k prvi obravnavi vse povabljene priče. Pri drugi ob-ravnavi, ki se je vršila brez prič, je bil Zahirovič oproščen. Proti tej sodbi je vložil državni prav-dnik ničnostno pritožbo, kateri je najvišje sodišče ugodilo in odre-dilo novo obravnavo. K tej obrav-navi so prišle vse priče. Sodišče je po dovršenem dokazovanju sta-vilo porotnikom eno samo vpra-sanje, in sicer glede uboja. Po polurnem posvetovanju so porot-niki vprašanje z 8 glasovi zani-kali, naker je bil Zahirovič opro-ščen.

Samomor je izvršil pristaniški in sanitetni asistent Luka Ker-stelj. Pred samomorom se je za-pril v svoje stanovanje in je po-stavil na nočno omarico gorečo svečo tako, da je ta pri strelu padla na posteljo in jo užgala. Našli so ga popolnoma ožganega. Pred samomorom je obvestil pri-staniški kapitanat in svoje sorod-nike, da se bo usmrtil, in sicer za-radi neozdravljive bolezni. Mož je bil že dalj časa jetičen.

Padla je v Ogleju v morskoi kanal deklet P. Pilon. Pravčasno sta skočila za njo in jo rešila Gra-dežana P. Corbato in Blaž Marke-žan.

Nezvestnega so našli 22letnega Karla Koejančiča v ulici Punta del Forno v Trstu. Imel je nevar-no rano na trebuh, in sicer vbo-d-ljaj z nožem. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer se je zavedel in izpovedal, da ga je sunil neki ne-znanec v neki staromeški gostilni.

nakar so ga vrgli njegovi tovari-si na cesto.

Zastupil se je na Sentjakob-skem trgu v Trstu 37letni Ivan Vatovec. Pil je očetovo kisline. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Cerkevna tatvina. V Štorencu pri Moši sta vdrla v cerkev Itali-jana Usieri in Batistuta ter sta odnesla več vrednosti. Prijeli so ju. Vlomilec tatvino priznata.

14letna tatvina in požigalka. V Ogleju so aretirali neko še komaj 14letno dekle, ki je, kakor so do-gnali, ukradla meseca decembra m. l. v neki hiši v Trzinu večjo svojo denarja in nato zažgala hi-šo. Dekle je tatvino in požig pri-poznalo.

O hotelu "Balkan" v Trstu po-roča "Jugoslavija", da v restav-raciji in kavarni ni več niti ene-ga slovenskega ali hrvaškega us-lužbenca.

KOROŠKO.

Tatvina. V Milstatu je vlomil neznan tat v stanovanje poštarja Hermana Pöllingerja in odnesel več znanj in 50 K denarja. — V isti noči je vlomil neznan tat v gostilno Hahlhofer v Milstatu in odnesel nekaj drobiža in eno mi-lo. Privoščil si je tudi par vrčkov pive. — Bosnjaku, potujočemu prodajalcu Miji Dujnoviču iz Vi-nice je ukradel neznan tat v neki gostilni v Brezah 260 K drobiža in več blaga. O tatju še ni majo prave sledi, sumijo pa nekega mladega fanta, ki je tudi takrat prenočeval v dotični gostilni.

Sneg je padel po celi Koroški. Na nekaterih višjih krajih ga je padlo skoraj za pol metra. Novo snežno odejo so dobili tudi vsi po-dolinski kraji.

Po nesreči ustreljeni ključavni-čarski vajence v Celovcu Karner, katerega je ustrelil po neprevi-dnosti njegov tovariš, je v obup-nem stanju. Krogla mu je vdrla pod desnim očesom v glavo in je ne morejo ekstrahirati in kakor hitro se vname možganska mrena, bo fant umrl.

Aretilni so v Pešti nekega Ri-harda Schwenke iz Draždan in njegovo spremljevalko 22letno natakario Albino W. Oba sta stanovala dajl časa v nekem ho-telu v Beljaku in sta odnesla na stanovanju in hrani blizo 400 K.

Vlcom. Neznani tatovi so vlomili v trgovino Warranta pri Kočah in so odnesli 340 K denarja in več blaga. Cela škoda še ni znana. O tatovih nimajo še nobenega sledu.

Parnik

KAISER WILHELM D. GROSSE je dospel v New York z novim rekordom.

Parnik Severonemškega Lloyd-a "Kaiser Wilhelm der Grosse", ki je delal rekorde od svoje prve vo-žnje, je ravno kar došel v New York z novim rekordom, ki se pridružuje dolgi vrsti prejšnjih. Privedel je s seboj poln parnik potnikov tretjega razreda in med-krova ter je prvi v zgodovini, da se je porabilo ekspresni par-nik izključno za to službo. V pro-storih tretjega razreda je bilo 625 potnikov, v medkrovu pa 1483. Poleg potnikov je privedel par-nik s seboj polni sklad pošte, 1500 žakljev.

Pred par meseci se je nahajal "Kaiser Wilhelm der Grosse" v su-hem doku, kjer se ga je pregra-dilo tako, da bo služil izključno potnikom tretjega razreda in medkrova. Oni, ki so videli par-nik, so bili presenečeni vsled dej-stva, da je ostal parnik, dasirav-no namenjen v novo svrhu, prav tako odličen, kot je bil takrat, ko je slovel ne le kot največji, tem-več tudi kot najbrzejši in naj-udobnejši parnik.

Najbolj presenetljivo pa je dej-stvo, da so plačali potniki, ki so prišli v tretjem razredu, vsak po \$32.50 za vse udobnosti, dočim je dobila družba pred par meseci za isti prostor \$125.00 do \$900.00.

"Kaiser Wilhelm der Grosse" bo posredoval redno plovbo v tej novi službi in činovniki družbe so prepričani, da bo ta uvedba zelo dvignila število potovanj med to deželo in Evropo.

Za vsebino oglosov ni odgovor-no ne uredništvo ne upravnništvo

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda" SKOZI ŠTIRI MESCE

"Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem naj-dete važneje vesti vsakega dne-vesti iz stare domovine in savi-mive povesti.

Vse oseboje lista je organizirano in spada v strokovno unijo.

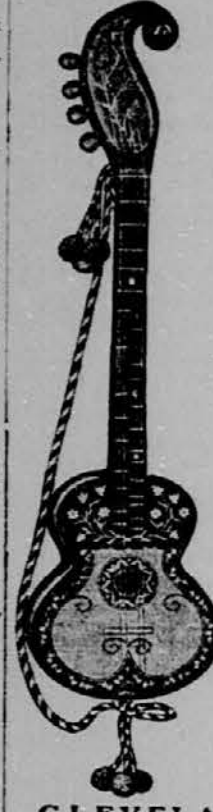
POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovi-no najiskrenejše pozdravljam vse svoje prijatelje in znanee širom Amerike, posebno pa svojo dru-zino in druge sorodnike v Chica-go, Ill. in Calumetu, Mich. Zdrav-stvujte do svidenja!

New York, 31. sušca, 1914.

Josip Sustarič.

PRVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVARNA TAMBURIG V AMERIKI

prilpoda se vsen Slovenskim tam-burakim zborom kakor tudi posa-meznikom, ki lju-bijo tambure. V-tej tovarni se iz-de-lujejo tambure pr-najnovijem siste-mu in najpopelnej-sih umetniških na-črtih.

Okrasene so z bi-seri in vsakovrst-nimi rožami.

Velika zaloga vsakovrstnih goda-in najboljših gra-mofonov ter ilil slovenskih plošč i-t. d.

Veliki blastova-ni cenik s slikami pošljem vsakemu za-ponj.

Ivan Benčič

4054 St. Clair Ave

CLEVELAND, OHIO

Koledarjev

imamo v zalogi le še nekaj sto in-kdor rojakov ga še nima, naj se podviza zanj. Letošnji Koledar je zanimiv in bolj obsežen kot drugi letniki. Cena mu je s poštnino vred 25 centov.

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Lansko rudeče vino po 40¢ gal., taro rudeče vino po 45¢ galona, ansko belo vino po 45¢ gal. in najboljše staro belo vino po 50¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 1½ galone \$12, 10 galon pa \$25. Vino pošiljam po 28 in 50 gal. inarna in distilerija blizo po-saje.

Pošljite vsa pisma na:

Stephen Jackse,

Box 161, St. Helena, Cal.

POZOR ROJAKI!

Kateraga zanima sodnijska razprava

SV. JOHANCE

naj naroči knjigo

Johanca ali Vodiški čudeži.

Knjiga je jako zanimiva in opremljena z mnogimi slika-mi. V knjigi je natančno popisano kako čudeže je delala Jo-hanca na Reki in Vodcah, kako je kri "Zvica" in kako je denar izvajala iz vernega ljudstva ter kdo ji je šel naroko pri teh sleparijah, kar so izpovedale razne priče pred sodiš-čem. Knjiga je deloma v prozi, deloma pa v pesmih; tudi MI-KE CEGAR je je posvetil poseben slavo-spev.

Cena s poštnino vred je le 25 centov.

Nadalje imam v zalogi tudi pravo rudečo škofovo brošuro

"Ženiam in Nevestam pouk za srečen zakon",

katero je spisal A. BONAVENTURA, škof ljubljanski. Cena 50¢.

Nesreča na morju "Katastrofi Titanic in Velturno" 25¢.

Vse tri knjige pošljem za \$1.00.

Denar pošljite v rekomandiranem listu, po Money Order ali pa v znakah in takoj odplojem, kar bude kjo naroči.

Ludwig Benedik,

2302 Catalpa Ave.,

Brooklyn, New York.

POZOR ROJAKI!

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

PODRUŽNICA:

6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Stara, vsem Slovincem dobro znana domača tvrdka.

Pošilja najhitreje in najceneje denar v staro domovino.

Oficijelno zastopništvo vseh parobrodskih družb.

Prodaja parobrodne in železniške listke po izvirnih cenah.

V vsakej potrebi obrnite se zaupno na gornjo tvrdko in vedno bodete bratsko postreženi.

Pri pošiljanju denarja vedno pazite KOMU ga izročite, ker marsikdo je že skusil, da se denarja ne more vsakemu zaupati.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eug ene Saa. — Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

(Nadaljevanje.)

Med tem ko je privezoval Nikolaj svoj čoln na kol ob obrežju, stopi Serafina k njemu ter mu natiho zasepeče na uho: "Rečite deklici, da naju pričakuje madama Georges!" Nato pa nadaljuje naglas:

— "Zamudile sva se nekoliko —"
— "Da, madama Georges je že silno skrbelo."
— "Vidite, ljubi otrok, madama Georges pričakuje naju", izpregovori notarjeva hišnica obrnivši se proti Marijini Cvetlici. Tej pa je bilo ob pogledu na vdovo in njena otroka v klub vsi zapustnosti vendar nekoliko tesno pri sren. Ali ima madama Georges jo je spet pomirilo, in odgovorila je zopet zaupno.

— "Silno koprnim videti madama Georges. Na srečo ne bo trajal ta prevoz tako dolgo —"

— "Dobra gospa se jako razveseli ob Vašem prihodu!" nalažuje Serafina. Nato se obrne k Nikolaju rekoč: "Potegnite svoj čoln še nekoliko bližje, da lahko vstopite." Natiho pa se pristavi: "Deklica mora utoniti na vsak način. Če pride na površje, jo pa spet sunite v vodo."

— "Da, da. Kar nič ne skrbite! Kadar Vam pomignem, mi stegnite svojo roko. Potem se potopi čisto sama. — Vse je pripravljeno. Prav nobene bojazni Vam ni treba", odgovori Nikolaj tudi natiho. Ne da bi ga kaj ganila lepota in mladost nesrečne deklice, ji poda svojo roko.

Mesalka se nalahko opre nanjo ter stopi v čoln.

— "Se Vi, madama", reče Nikolaj Serafini.

In tudi njej ponudi svojo roko.

Je-li bila slutnja, nezaupnost ali samo bojazen, da ne bi mogla dovolj urno skočiti iz čolna, kadar bi se začel potapljati, se ne ve. Znano je le, da je rekla notarjeva hišnica Nikolaju:

— "Vseeno se raje prepeljem na onemle čolnu —"

In Serafina sede poleg Nikolajev sestre.

— "Kakor hočete", odvrne Nikolaj ter se pomenljivo spogleda s svojo sestro.

Nato odrine svoj čoln od obrežja.

Sestra mu je sledila s Serafino.

Vdova je stala medtem nepremično na bregu ne brigaje se za nikogar iz te četvorice ter zrla globoko zamišljena tja čez proti oknu svojega sina Martiala.

In počasi sta se oddaljevala oba čolna od obrežja.

ENAJSTI DEL.

I.

Sreča snidenja.

Praden poročamo čitateljem nadaljni razvitek drame na čolnu z zaklopnico, moramo poseči nekoliko nazaj.

Nekaj trenutkov po odhodu Marijine Cvetlice iz hiše sv. Lazarja je bila tudi Volkulja izpuščena na prosto.

V poplačilo za dobro delo napram Mont-Saint-Jean se ji je izpregledalo na priporočilo madame Armande in jetniškega ravatelja nekaj dni, katere bi bila še morala odsedeti v ječi.

V dasi te izpridene in neukrotljive deklice se je izvršila popolna izprememba.

Volkulji se je jelo studiti njeno prejšnje življenje, in pred očmi ji je plavala vedno in vedno slika mirnega in delavnega življenja, katerega ji je tako čudovito in živo opisala Marijina Cvetlica.

Njeno edino hrepenenje, njena neprestana misel je bila sedaj živeti sama in skrita v globokem gozdu z Martialom.

Vsaka druga deklica bi se pred snidenjem s svojim ljubimcem oblekla v kar najlepšo obleko. Ali Volkulja se ni zmenila za to. Predvsem je kopnela kar najhitreje videti svojega moža.

In kmalu je prišla Volkulja do ribičeve hiše.

Stari Ferot, že ves osivel, je sedel pred kočo popravljaje svoje mreže.

Spoznavši ga mu zakliče že oddalec deklica:

— "Coln, oče Ferot! Hitro! Hitro!"

— "O, Vi ste, mamsell! Dober dan! Že dolgo Vas nisem videl tukaj!"

— "Že dobro! Ali čoln! Hitro — na otok tja čez."

— "Danes nemogoče, mamsell!"

— "Zakaj?"

— "Moj mladee je šel z njim tekmoval v St. Quen. Tudi drugi so šli tja. Na celim obrežju ne dobite niti enega."

— "Strala božja!" vzklikne Volkulja ter zatepta z ного.

— "V resnici mi je žal, da vas ne morem prepeljati — kajti najbrže je danes še slabše z njim."

— "Slabše? — S kom?"

— "No, z Martialom, menim."

— "Z Martialom!" krične Volkulja ter zagrabi starega Ferota za ovratnik. "Moj mož je bolan?"

— "Tega ne veste?"

— "Martial?"

— "Da, da. — Ali ne razgrajate mi vendar jopiča. Bodite vendar mirni!"

— "Boln je? In odkdaj?"

— "Že dva ali tri dni."

— "To ni res. Pisal bi mi bil prav gotovo kaj o tem."

— "Tako je bolan, da ne more pisati."

— "Tako bolan, da ne more pisati? Toda na otoku je? To vendar veste?"

— "Vse Vam povem, kar vem. Danes zjutraj sem srečal vdovo Martial. — Navadno se ji izognem že napol ure daleč. Saj me razumete! Ne maram namreč njene družbe."

— "Ali moj mož? Kje je on?"

— "Toda počakajte vendar! Topot se nisem mogel izogniti njegovi materi in govoril sem z njo. Tako hudo je gledala, da sem se je bal v resnici. Sploh pa je močnejša od mene. Že dva dni nisem videl Vasega Martiala, sem ji rekel torej, je-li šel v mesto? Nato me je pogledala s tako groznimi očmi, da bi me usmrtila, če bi bile samokresi."

— "Umrem nestrpnosti! — No? — In potem?"

Starec je molčal nekaj trenutkov. Nato je povzel spet besedo:

— "Vidite, Vi ste dobro deklica — Če mi obljubite, da ne izdaste ničesar, Vam hočem povedati vse, kar vem —"

— "O mojem možu?"

— "Da. Martial je dober, dasi je precej burjast, in škoda bi bilo, da bi mu storila hudobna starka, njegova mati, ali pa njegov zlobni brat kaj zalega."

— "Kaj se godi, za božjo voljo? Kaj mu hoče mati in brat?"

Kje je Martial, he! Prosim Vas, oče Ferot, govorite vendar!"

— "Izpustite vendar moj jopič! Če me boste vedno motili, in če potegnute jopič z mene, potem ne skoneam nikoli, in Vi ne izveste ničesar —"

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Sakser, 32 Cortland St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneider, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Kerze, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Brozich, Ely, Minn.

DIREKTORIJ:

Direktorij obstoji iz jednega zastopnika od vseh Slovenskih podpornih organizacij, od vseh Slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Za znanje, knjižice in vse drugo se obrnite na tajnika Frank Kerze, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne pošiljave pošiljajte na ta

Narod bi ne skrbi za svoje reve, nima postora med civilizovanimi narodi. Človek ki ne podpira narodnih zavodov, ni vreden sina svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

— "Oh, potrpljenje, ne zapusti me!" krične deklica ter vno-
vič zatepta z ного.

— "Torej ne izdaste ničesar, kar Vam povem?"

— "Ne! Ne! Ne!"

— "Na častno besedo?"

— "Oče Ferot, mene umori nestrpnost!"

— "Kakšno deklica! Počakajte vendar nekoliko! Prvič Vam povem, da stoji Martial s svojo na slabih nogah kakor kdaj prej. Zato bi se ne šel prav nič, da so mu priložili kakšno pre-
več. Zato mi je žal, da ni tukaj mojega čolna. Če mislite namreč, da Vas prepeljejo oni na otoku, se zelo motite."

— "To vem prav dobro. — Toda kaj je rekla mati mojega moža? Je zbolel na otoku?"

(Dalje prihajajo.)

PIRUHE

pošiljajo naši ro-
jaki radi svojim
sorodnikom, pri-
jateljem ali znan-
cem v staro domovino in to seveda najrajše v
GOTOVEM DENARJU, kar pa NAJHITREJE, NAJVEŠTNEJE in
NAJCENEJE preskrbi

FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., ::::: New York, N. Y.
PODRUŽNICA:
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Čemu bi drugim segali, ako Vam Vaš rojak
najboljše postreže?

Koledarji
so dobili:

Little Falls, N. Y., Frank Gre-
gorica, 2 Caster St.
Conemaugh, Pa., Ivana Pajk.
Allegheny, Pa., Mat. Klarich.
Export, Pa., John Prostor.
Braddock, Pa., John Ogrin.
Unity Sta., Pa., Jos. Škerlj.
Pittsburgh, Pa., J. Magister
4734 Hatfield St.
Johnstown, Pa., Frank Gabre-
nja, 800 Broad St.
Forest City, Pa., Frank Lehen.
Cleveland, O., Frank Sakser.
podružnica, 6104 St. Clair Ave.
Lorain, O., John Kumse, 1935
1935 E. 29. St.
Bridgeport, O., Frank Hoche
var.
Barberton, O., Alojzij Balant,
1112 Sterling Ave.
Cleveland, O., Chas. Karlinger,
3942 St. Clair Ave.
Chicago, Ill., Frank Jurjovec,
1801 W. 22. St.
So, Chicago, Ill., Frank Cherna,
9534 Ewing Ave.
Waukegan, Ill., Frank Petkov-
šek, 800 Broad St. — Mat. Ogrin,
830 10. St.
La Salle, Ill., Mat. Komp, 1028
Main St.
Springfield, Ill., Mat. Barborič,
1504 S. 15. St.
Pittsburg, Kan., J. Škerjanc.
Kansas City, Kan., Alois Der-
char, 338 N. 5. St.
Calumet, Mich., Math. Kobe,
420 7. St.
Milwaukee, Wis., John Vodov-
nik, 342 Reed St. — Frank Želez-
nik, 813 Grove St. — Jos. Trat-
nik, 268 1. Ave.
West Allis, Wis., Frank Skok,
438 52. St.
Pueblo, Colo., Peter Culig, 1245
Santa Fé Ave. — Math. Grahek,
1201 S. Santa Fé Ave.
Leadville, Colo., Frank Zaitz,
514 W. Chestnut St.
Ely, Minn., John Goufe.
Gilbert, Minn., L. Vossel.
Rock Springs, Wyo., A. Justia.
San Francisco, Cal., J. Laushin,
2110 19. St.
Oregon City, Ore., M. Justia.
Black Diamond, Wash., Gregor
Porenta.
Ravensdale, Wash., Jak. Ram-
lak.
Tudi starokrajake Pratiške so
dobili pri gori imenovanih.

NAZNANILO.

Centenju naročnikom v West
Virginiji in Marylandu naznanja
mo, da jih bode v kratkem ob-
skal rojak

IVONKO JAKŠE,

kateri je pooblaščen pobirati na
ročnino za "Glas Naroda" in za
to izdajati pravovelnostna potrdi-
la. Obenem pa prosimo cenjene
rojake, da mu gredo na roko, ka-
kor so vedno bili naklonjeni na-
šim prejšnjim potnikom.

S spoštovanjem
Upravišтво Glas Naro.

POZOR ROJAKI!

Kedor izmed rojakov ima do-
biti denar iz starega kraja, naj
naj naznani naslov dotične osebe,
ki mu namerava poslati denar.
Mi ji pošljemo našo poštno polo-
nico z naročilom, denar potom
iste vplačati pri poštni hranilni-
ci; tako vplačani denar dobimo mi
tu sem bresplačno.

Kedor želi dvigniti pri hranil-
nici ali posojilnici zložen denar,
naj nam pošlje hranilno knjigo,
denar mu preskrbimo v najkraj-
šem času.

Tudi za dobavo dedščine ali do-
te naj se rojaki vedno le na nas
obračajo, kar bode vedno dobro,
ceno in točno postreženi.

Frank Sakser,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

441 parnikov 1,417,710 ton.

Hamburg-Amerika črta

Največja parobrodna družba na svetu,
ki vzdržuje 74 različnih črt.

"VAERLAND",
960 črtiljev dolg, 58,000 ton,
"IMPERATOR",
919 črtiljev dolg, 52,000 ton.

Direktna zveza med

NEW YORKOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
BALTIMOREM in HAMBURGOM,
HALIFAX in HAMBURGOM.

Najnižje cene za v stari kraj in nazaj.

Posebna pozornost potnikom slovenske narodnosti
Največje udobnosti v MEDKROVJU in
TRETJEM RAZREDU ki vsebuje ka-
bine po 2, 4 in 6 postelj, obednice, ko-
palcice, pralnice itd.

Za nadaljne podrobnosti obrnite se na:

Hamburg-American Line,

45 Broadway, New York

ali na krajevne agente.

HARMONIKE

bedni kakor nekoli vrste izdelujem in
popravilam po najnižjih cenah, a delo
trpečno in zanesljivo. V popravilo zane-
majto vsakdo pošlje, ker sem že nad 15
let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem
lastnem domu. V popravku vamam
kranjske kakor vse druge harmonike ter
računam po delu kakor koli kdo zahteva
brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Josip Scharabon

blizu Union postaje

415 West Michigan St.,

Duluth, Minn.

Pošiljam denar v stare do-
movine in prodajam paro-
brodne in železniške listke.

Pozor, rojaki!

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

Dobri človeki

RED STAR LINE

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z

brzoparniki na dva vijaka.

SRELAND 11,904 tone

GREENLAND 12,764 ton

FINLAND 12,706 ton

VADERLAND 12,617 ton

LAPLAND 18,694 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvat-
sko in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna di-
rektna železniška zveza.Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrova. Tretji razred obsto-
od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadways NEW YORK.

S. E. cor. La Salle & Madison Sts. CHICAGO, ILL.

1228 "W" Street, N. W. WASHINGTON D. C.

1219 W. 4th Street, PHILADELPHIA, PA.

110 Second Ave. SEATTLE, WASH.

313 St. S. West, MINNEAPOLIS, MINN.

119 George Street, SAN FRANCISCO, CAL.

171 St. 3rd Street, MONTREAL, CANADA.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V
ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJ!

COMPAGNIE GENERALE

TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta

do HAVRE, PARIZA, SVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE.

Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka

"LA SAVOIE" na dva vijaka

"LA LORRAINE" na dva vijaka

"LA FRANCE" na štiri vijake

Poštni parniki so:

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau", "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Ekspresni parniki odplujejo vedno ob sredah iz pristanišča štev. 57 N. R.

Poštni parniki odplujejo ob sobotah.

"LA PROVENCE" 1. apr. 1914 "LA PROVENCE" 29. aprila 1914.

"FRANCE" dne 8. apr. 1914 "LA SAVOIE" 22. aprila 1914.

"LA LORRAINE" 15. aprila 1914 "FRANCE" 6. maja 1914.

POSEBNA PLOVITBA

V HAVRE:

"CHICAGO" 11. aprila 1914 "ROCHAMBEAU" 25. aprila 1914.

"NIAGARA" 18. aprila 1914 "CHICAGO" 9. maja 1914.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

Parniki z križem imajo po štiri vijaka.